

ΝΕΟΙ ΑΠΟΜΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1938 ΛΠΘ. 11.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Πρόεδρος
ΕΠ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ πρώην ύπουργός

Άντιπρόεδρος
Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Αντιστράτηγος

Ι Δ Ρ Υ Τ Α Ι

ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ—ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ—ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ—ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ—ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ—ΠΕΤΡΟΣ ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ—ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ—ΑΡ. ΚΟΥΖΗΣ—Κ. ΜΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ
† ΜΕΝΕΛΛΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ—ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ—ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΤΑΘΑΤΟΣ—ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ.

ΕΔΡΑ: ΑΘΗΝΑΙ. ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ. ΟΡΟΦΟΣ 1ος — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 32-633

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ. ΟΡΟΦΟΣ 1ος

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 5

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1938

ΕΤΟΣ 1ον

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 11

— ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 32-633 —

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΔΡΧ. 60

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΤΕΧΝΗ»

Πλατεία Αγ. Θεοδώρων Σκουλερίου 1

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ν. Π. Αποστολόπουλος — Άλ. Ιατρίδης — Ν. Χαρίλαος.

(Τὸ περιοδικὸν διαμοιρεῖται ἀπέναντι τρίτων διὰ τῆς συμφωνίας αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ἀπογραφῆς ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς)

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

* Ἄρθρον περὶ τοῦ θανόντος Ἀρχιεπισκόπου καὶ σχετικὴ ἐπιστολὴ Ἀνδρέου Ν. Χατζηκυριάκου. Στὸν Παρθενῶνα, ποίημα Μ. Καλλωναίου. Ἄστιγξ, μελέτη ὑπὸ Ι. Νουαδάκη. Ὁ θεμελιωτὴς τῆς ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τῆς Παραγωγῆς Taylor, ὑπὸ Ι. Ματζουράνη. Ἡ Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, συνομιλία μὲ τὸν πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου σπουδῶν, κ. Δ. Ν. Δαμασκηνόν. Ὅταν θωρῶ τὰ πανιά, στίχοι Σ. Α. I e r a i o κατὰ μετάφρασιν Ἑλένης Ψημένου. Τὸ Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Περὶ Σκωληκοειδίτιδος, διατριβὴ τοῦ ἱατροῦ κ. Α. Ζαμπούρα. Τραγουδάκι, ποίημα Καλλιόπης Διακάκου. Τὸ Νόμισμα ἀνά τοὺς Αἰῶνας, ὑπὸ Χρῆστου Βασιλακάκη. ΧΡΟΝΙΚΑ. Ἐσωτερικὰ καὶ Ἐξωτερικὰ γεγονότα τοῦ λήξαντος μηνός. Οἱ Ἀπόγονοι τοῦ Τολστού. Ἀπὸ τὴν κίνησιν τῆς Σιβιτανιδείου: Ὁμιλία Γ. Π. Παπαδάκου κατὰ τὸ πολιτικὸν μνημόσυνον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ ὁμιλία Ν. Π. Αποστολοπούλου ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου. Ἡμερολόγιον τῶν Ἀρχαιολογικῶν γεγονότων. Περὶ τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Καββαδία, καὶ σχετικὸς χαρακτηρισμὸς ὑπὸ κ. Ἀλ.εξάνδρου. Θ. Φιλαδέλφειας. Ἄφιξις ἐπιστήμονος ἐν Ἀθήναις. Περὶ ἐργατικοῦ μισθοῦ. Εὐθυμὴ Ζωή.

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ. ΟΡΟΦΟΣ 1ος
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 32-633

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1938

Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου, τὸ ἔθνος ἠσθάνθη ἀπώλειαν βαθύτατα συγκινήσασαν τὴν καρδίαν τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου.

Κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἐπιφανοῦς Κληρικοῦ ἡ Ἐκκλησία ἐκράτη τὸ φέρετρον αὐτοῦ ἔχουσα συμπαραστάτιδα τὴν Ἐπιστήμην εἰς τὰς τάξεις τῆς ὁποίας κατεῖχε θέσιν ἐπιφανῆ ὁ βαθὺς οὗτος κάτοχος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἐπὶ τῶν κειμένων τῆς ὁποίας ἀκαταπονήτως εἰργάσθη, καὶ προέκυψαν συγράμματα περισπούδαστα ἐκ τῆς ἐργασίας του ταύτης.

Διευθύνων ἐπὶ ἔτη τὴν Ριζάρειον Σχολὴν ἐμόχθησεν μὲ ἐλατήριον τὸ ἰδανικὸν νὰ στρατολογήσῃ ἐκ τῆς νεότητος, στελέχη διὰ τὸν κλῆρον ἀξία τοῦ προωρισμοῦ των.

Καὶ προεδρεύσας ἐπὶ μακρὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σιβιτανιδείου Σχολῆς κατέδειξεν ὅτι ἡ εὐρύτης τῆς διανοίας του δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀφίη ἀπαρατήρητον μίαν ἄλλην ἐθνικὴν ἀνάγκην, τὴν δημιουργίαν στελεχῶν διὰ τὴν ἀστικὴν παραγωγὴν τῆς χώρας.

Οἱ «Νέοι Δρόμοι» εἰς τὰς σελίδας τῶν ἐσωτερικῶν χρονικῶν δημοσιεύουν σύντομον βιογραφίαν του, ὡς καὶ τὸ κείμενον τῆς διαθήκης του. Θεωροῦμεν ὅμως σκόπιμον νὰ μὴ παραλείψωμεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν ἔγραψεν πρὸς τὸν Ἀδελφὸν τοῦ θανόντος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν κ. Ἀνδρέας Ν. Χατζηκυριάκος.

Τὸ συλλυπητήριον γράμμα τοῦ κ. Χατζηκυριάκου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀθῆναι 28 Ὀκτωβρίου 1938

Ἀξιότιμε Κύριε Παπαδόπουλε,

Ἐπειδὴ καθ' ἣν ὥραν προσήλθον εἰς τὸ προσκύνημα τοῦ Σεβαστοῦ Νεκροῦ συνέπεσεν νὰ ἀπουσιάξῃ ἡ ὑμετέρα Οἰκογένεια, σὰς ἀπευθύνω τὴν παροῦσαν διὰ νὰ ἐκφράσω πρὸς σὰς καὶ πρὸς ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Οἰκογενείας σας, τὴν εὐλικρινῆ συμμετοχὴν μου εἰς τὸ βαρὺ πένθος σας.

Ὡς πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Σιβιτανιδείου Σχολῆς, ἔσχον ἐπὶ ἔτη μακρὰ τὴν τιμὴν νὰ συνεργασθῶ μὲ τὸν Πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς ταύτης, ἀειμνηστον Ἱεράρχην Χρυσόστομον,

Μᾶς συνέδεσαν οἱ κοινοὶ ὑπὲρ τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως ἀγῶνες, τῶν ὁποίων μετέσχον ὡς ἐκπρόσωπος τῶν Βιομηχάνων, ἀγῶνες τοὺς ὁποίους ἀποτελεσματικωτέρως καθίστα τὸ κύρος τοῦ Ἡγέτου τῆς Ἐκκλησίας, μὴ περιωρισθέντος ποτέ εἰς τὴν τυπικὴν ἐκτέλεσιν τῶν προεδρικῶν καθηκόντων του. Πρόσθετων εἰς τὰς προσπάθειάς μας τὸ κύρος τοῦ Ἀξιωματοῦ Του, καὶ τὰς ἰδικὰς

του καθημερινάς ὑπὲρ τῆς Σχολῆς προσπάθειας, παρέμενε καὶ ὑπὸ τὴν στέγην τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἴδιος καὶ ἀπαράλλακτος οἷος ἐστάθη παντοῦ καὶ πάντοτε. Παρέμενε δ' ἀπαράμιλλος συνεχιστὴς τῶν ὑψηλῶν παραδόσεων τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐκείνων τοὺς ὁποίους παρελάμβανε θνήσκοντας ἢ Χριστιανικὴ Ἱστορία, μίᾳ σελίᾳ τῆς ὁποίας ἀνήκει καὶ εἰς τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου. Ἀλλὰ παρέμενε καὶ ὁ καλοκάγαθος φίλος τῶν συνεργατῶν του, ὁ μὴ ἐλκύνων μόνον τὸν σεβασμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ μέρους των, αἶσθημα τῆς ἀγάπης, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁποίας μὲ δάκρυα ἠσπάσθη προχθὲς τὸν Νεκρὸν του, καὶ μὲ τὴν ἴδιαν συγκίνησιν ἐκφράζω τὴν λύπην μου πρὸς τὴν Οἰκογένειάν σας καὶ πρὸς ὑμᾶς.

Ὅπως ὑμέτερος

ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ

Οἱ «Νέοι Δρόμοι» ἐκφράζουν τὴν εὐχὴν ὅπως ὁ Ὁρθόδοξος κληρὸς μὴ παύσῃ ἀναδεικνύων τοιοῦτου ἀναστήματος φυσιογνωμίας, συντελοῦσας εἰς τὸ νὰ προοδεύῃ ἡ Χριστιανωσύνη πρὸς τὴν ἀνὰ σύμπασαν τὴν ἀνθρωπότητα ἐξάπλωσίν της.

ΣΤΟΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ

Στὴ χώρα τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Τελείου
τῶν Ἑλλήνων ἡ δόξα ᾧ Παρθενῶνα!
Λαμπεροκόπτης τ' ἀρχαίου μεγαλείου
ἢ ἀτίμητη κορῶνα!

Φωτόλουστα περβόλια μάνθοκῆπια
σὲ περιζώνουν—κάμποι καὶ βουνά—
Γονατιστὴ στα πόδια σου ἢ Ἀθήνα
σὲ προσκυνᾷ.

Τοῦ Βάνδαλου ὁ θυμὸς ἀστροπελέκι
τὸ διάβα τῶν αἰώνων χαλασμός!
Μὰ ἡ ψυχὴ σου ἀνέγγυχη θὰ στέκει
κι' ὁ Βράχος σου ἱερός!

Μ. ΚΑΛΛΟΝΑΙΟΣ

ΑΣΤΙΓΕ

(Μελέτη τοῦ κ. Ι. ΝΑΝΑΔΑΚΗ ἐπὶ τῆς θεάσεως τοῦ Ἀστιγγοῦ κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821 καὶ ἐπὶ τῆς ἀνευρέσεως ἀλληλογραφίας του).

Τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ αἴγλη τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ εἶχε κινήσει πάντοτε τὸν θαυμασμὸν τῶν πλείστων ἐκ τῶν διανοουμένων τοῦ κόσμου. Κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν δὲ τοῦ 1821 πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀπεφάσισαν νὰ ἐπιδείξουν καὶ ἐμπράκτως τὰ πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος αἰσθήματά των διὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα.

Μεταξὺ τούτων εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἀσφαλῶς πρέπει νὰ καταταχθοῦν τὰ δύο τέκνα τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ὁ Βύρων καὶ ὁ Ἀστιγξ.

Καὶ οἱ δύο ἀφιέρωσαν τὰ πάντα διὰ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, καὶ σκέψιν καὶ αἰσθημα καὶ δρᾶσιν καὶ μέγα μέρος τῆς παρουσίας των καὶ τέλος αὐτὴν τὴν ζωὴν των.

Ὑπῆρξαν ἀληθῶς μάρτυρες καὶ προσέφεραν τοὺς ἑαυτοὺς των θυσίαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας.

Καὶ διὰ μὲν τὴν ζωὴν καὶ τὴν κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν δρᾶσιν τοῦ Βύρωνος, ὁ ὁποῖος καὶ ὡς ποιητῆς ἀπέκτησε διεθνή φήμην, ὑπῆρχον ὅλα τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἔχει καταρτισθῆ σχετικὴ βιβλιογραφία εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, τὴν Ἀγγλικὴν καὶ ἄλλας γλώσσας ἀκόμη, προκειμένου ὁμως περὶ τοῦ Ἀστιγγοῦ τοῦ ὁποιοῦ ἢ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐπίσημος καὶ ἰδιωτικὴ ἀλληλογραφία ἦτο ἐντελῶς ἄγνωστος μέχρι τοῦδε, δὲν ὑπῆρχον τὰ αὐθεντικὰ ἐκεῖνα στοιχεῖα ποῦ ἦσαν ἀπαραίτητα διὰ μίαν ἀρτίαν μελέτην τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου του.

Εὐτυχῶς τὸ κενὸν τοῦτο δὲν ὑπάρχει πλέον, διότι πρό τινος ἀνευρέθη ἐν Χανίοις ὁλόκληρος ἡ ἀλληλογραφία τοῦ Ἀστιγγοῦ, τῆς ὁποίας τὸν πρῶτον πρόχειρον διαχωρισμὸν ἐνήργησαν ἐσχάτως ὁ κ. Ἐφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Δυτικῆς Κρήτης καὶ ὁ κ. Διευθυντὴς τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου Κρήτης.

Ἡ ἀλληλογραφία αὕτη καθ' ὅσας τὰς ἐνδείξεις εἶναι πλήρης περιλαμβάνουσα ὅλην τὴν μεγάλην καὶ ἱστορικὴν δρᾶσιν τοῦ ἀνδρός ἀπὸ τοῦ 1822 μέχρι τοῦ 1828.

Εἶναι συντεταγμένη εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, κατὰ τὸ πλεῖστον

καί ἀποτελεῖται ἀπὸ ὄλα τὰ πρωτότυπα τῶν ἐγγράφων καὶ ἐπιστολῶν, ὑπογεγραμμένων παρ' αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα ἔχει ἀποστείλει εἰς μὲν τὸ ἐσωτερικὸν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, τοὺς Ἀρχηγούς κλπ. εἰς δὲ τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς φιλέλληνας, Πρέσβεις, Κυβερνήσεις καὶ Βασιλεῖς, καθὼς καὶ πάντα τὰ πρὸς αὐτὸν σταλέντα σχετικὰ ἔγγραφα τούτων, εἰς τὸ πρωτότυπον ἐπίσης.

Εἶναι προφανές ὅτι τὰ αὐθεντικὰ ντοκουμέντα ταῦτα τῆς πολυμεροῦς δράσεως ἐνὸς τοιοῦτου πρωταγωνιστοῦ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ ἀποτελέσουν σπουδαιότατην συμβολὴν καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑθνικῆς μας Ἐπαναστάσεως.

Τὰ κυριώτερα σημεῖα εἰς γενικωτάτας γραμμὰς τῆς μεγαλουργοῦ δράσεως τοῦ Ἀστιγγοῦ κατὰ τὸν ἀγῶνα μποροῦμεν νὰ σκοπίσωμεν ὡς ἑξῆς :

Ἦτο ἀξιωματικὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἔτος 1822 καταταχθεὶς ὡς ἐθελόντης εἰς τὸ Ἑλλ. ναυτικόν. Συνεπεία τῶν ἡρώϊκων του κατωρθωμάτων ἡ Κυβέρνησις κατέταξε τοῦτον ἀκολουθῶς εἰς τὸν τακτικὸν στρατόν.

Ἐπὶ τῆς πρώτης διοργανωτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ πυροβολικοῦ διὰ τὸ ὅποιον εἶχε κάμη εἰδικὰς σπουδὰς εἰς Παρισίους καὶ τοῦ ὁποῦ ἔκαμε χρῆσιν τὸ πρῶτον κατὰ τὴν ἐν Κρήτῃ πολιορκίαν φρουρῶν μὲ 15 πυροβόλα ἐπὶ κεφαλῆς σώματος πυροβολητῶν.

Ἐπὶ τῆς πρώτης πλοῦ εἰσήγαγε τὸ ἀτμῆρες σκάφος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διὰ τὴν κατορθώσῃ δὲ τοῦτο προσέφερε καὶ ἐκ τῆς ἀτομικῆς του περιουσίας περὶ τὰς 7 χιλιάδας λιρῶν.

Ἐπὶ τῆς πρώτης διοργανωτικῆς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ὡς Κυβερνήτης τῆς περιωνύμου «Καρτερίας», ὡς Ἀρχηγὸς μοῖρας ἐκ 15 πλοίων ἀκολουθῶς περιήγε θριαμβευτικῶς τὴν σημαίαν τῆς Ἐπαναστάσεως ἐπὶ μακρὸν ἀνά τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας ἀπὸ νίκης εἰς νίκην γενόμενος εἰς τῶν κυριωτέρων παραγόντων τοῦ τελικοῦ θριάμβου.

Ἐπὶ τῆς τέλους ὁ θεμελιωτὴς καὶ διοργανωτὴς τοῦ Ναυστάθμου ἐν Πόρῳ ὅπου καὶ ἀνηγέρθη εἰς αὐτὸν μνημεῖον ὑπὸ τοῦ Καποδίστρια εἰς ὃ μετεφέρθησαν τὰ ὀστά του ἐκ Ζακύνθου ἐνθα ἀπεβίωσε τὴν 20 Μαΐου 1928 συνεπεία τραυμάτων τὰ ὁποῖα εἶχε λάβῃ κατὰ τὴν πολιορκίαν τοῦ Αἰτωλικοῦ.

Γενικῶς δὲ κατὰ τῶν Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τῆς παλιγεννεσίας ἐξ ὄλων τῶν φιλελλήνων στρατιωτικῶν προσέφερε τὰς μεγαλειτέρας καὶ περισσοτέρας ὑπηρεσίας διὰ τὰς ὁποίας τὸ Ἔθνος θὰ εἶνε αἰωνίως εὐγνώμον καὶ συνεπῶς δὲν εἶνε δυνατόν διὰ τοὺς λόγους τούτους παρὰ νὰ ἀποδοθῇ ὅλως ἐξαιρετικὴ σημασία εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῆς ἐν λόγῳ ἀλλογραφίας του.

Ι. ΝΑΝΑΔΑΚΗΣ.

Ο ΘΕΜΕΛΙΩΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ FREDERICK WINSLOW TAYLOR

ὑπὸ ἸΩΑΝΝΟΥ Α. ΜΑΤΖΟΥΡΑΝΗ
Διπλωματούχου Μηχανολόγου Ἑλεγκτολόγου
μέλους τῆς Gesellschaft für Organisation

Πρόδρομοι τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὄργανώσεως τῆς παραγωγῆς ὑπῆρξαν πολλοὶ εἰς τὰς διαφόρους χώρας καὶ κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχάς. Ἀναφέρομεν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τοῦ Ξενοφῶντος, τοῦ René Descartes, τοῦ Claude Bernard, τοῦ Adam Smith, τοῦ Wilhelm Ostwald κλπ. κλπ. Πρῶτος ὅμως ὁ Ἀμερικανὸς μηχανικὸς Frederick Winslow Taylor συνήνωσε τὰς μέχρι τοῦδε γνώσεις εἰς ἓν ἐνιαῖον σύνολον καὶ ἔθεσε τὰς βάσεις τῆς Ὄργανώσεως τῆς Παραγωγῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μεθόδων τῆς Ἐπιστήμης. Ἐγένετο οὕτω ὁ ἰδρυτὴς μιᾶς νέας Ἐπιστήμης, τῆς Ἐπιστήμης τῆς Ὄργανώσεως τῆς Παραγωγῆς.

Ὁ Taylor ἐγεννήθη τὴν 20ὴν Μαρτίου 1856 εἰς Germantown παρὰ τὴν Φιλαδέλφειαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Τὰ πρῶτα μαθητικὰ τοῦ ἔτη διήλθεν εἰς Ἠνωμένας Πολιτείας, Γερμανίαν, Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν, ὅπου ἐφοίτησεν εἰς τὰς Σχολὰς τῆς Germantown, Βερολίνου, Στουτγάρδης, Παρισίων καὶ Ρώμης. Διὰ νὰ προπαρασκευασθῇ διὰ τὰς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Harvard νομικὰς τοῦ σπουδὰς, ἐφοίτησεν εἰς τὴν Phillips Exeter Academy εἰς Exeter, New-Hampshire. Λόγῳ ὅμως ἀσθενείας τῶν ὀφθαλμῶν του ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τῶν πανεπιστημιακῶν σπουδῶν καὶ τὸ 1874 εἰσηλθεν ὡς μαθητευόμενος τεχνίτης εἰς ἓν μικρὸν ἐργοστάσιον κατασκευῆς ἀντλιῶν ἐν Φιλαδέλφειᾳ, ὅπου ἐξεπαιδεύθη ἐπὶ τετραετίαν ὡς προτυποποιὸς καὶ μηχανουργός.

Ἡ λόγῳ τοῦ πανικοῦ τοῦ 1873 ἀκόμη διαρκούσα κρίσις ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ δεχθῇ μίαν θέσιν ἀπλοῦ ἐργάτου εἰς τὴν Ἐταιρείαν Midvale Steel Company. Ἀπὸ τοῦ 1878 μέχρι τοῦ 1880 ἐργάσθη ὡς ἐργάτης, ὡς γραφεὺς καὶ ἐπὶ διμήνον ὡς βοηθὸς μηχανουργός. Ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ἤρχισε νὰ ἀνέρχεται ταχύτατα τὴν κλίμακα τῆς τεχνικῆς ἱεραρχίας. Ταχέως προήχθη εἰς τεχνίτην τερνευτὴν, εἰς ἀρχιτεχνίτην, εἰς ἐργοδηγὸν καὶ τέλος, τὸ 1884, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξύ ἔτυχε τοῦ τίτλου τοῦ μηχανολόγου μηχανικοῦ ἐκ μέρους τοῦ Stevens Institute of Technology, εἰς ἀρχιμηχανικόν.

Ὅταν ὁ Taylor ἠργάζετο ἀκόμη ὡς τεχνίτης, ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψιν του ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν συναδέλφων του ἐξετέλει πραγματικῶς περισσότερον τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ἔργου, τὸ ὅποιον ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐκτελέσῃ εἰς μίαν ἡμέραν. Ἡ αἰτία ἦτο ἡ ἀκόλουθος : εἰς τὰ ἐργοστάσια τῆς Midvale Steel Company εἶχεν ἐφαρμοσθῇ τὸ σύστημα τῆς κατὰ τεμάχιον ἀμοιβῆς. Οἱ τεχνίται ἐφοβοῦντο, ὅτι ἡ διεύθυνσις θὰ κατεβίβαζεν ἀμέσως τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τεμάχιον ἀμοιβῆς, εὐθύς ὡς ἐπληροφορεῖτο, ὅτι ὁ τεχνίτης ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀποδώσῃ πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸ μέχρι τοῦδε ἀποδιδόμενον. Μόλις ὁ Taylor προήχθη εἰς ἀρχιτεχνίτην, ἤρχισε μὲ ὄλας του τὰς δυνάμεις τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς τοιαύτης τακτικῆς τῶν τεχνιτῶν. Δὲν ἐφείσθη οὐδενὸς μέσου, ὅπως παρακινήσῃ αὐτοὺς νὰ ἐργάζωνται ταχύτερον καὶ ἀποδοτικώτερον. Οἱ τεχνίται ἀφ' ἑτέρου δὲν ἠνύβουν νὰ

υποχωρήσουν πρό ούδενός, προκειμένου να παρεμποδίσουν την υπό του Taylor επιζητούμενη επιτάχυνση της παραγωγής. Ο αγών υπήρξε σκληρός. Η ζωή του, ήτις πολλάκις κατά την διάρκειαν των προσπαθειών του σοβαρώς ήπαιλήθη, κατέστι πράγματι μαρτυρική.

Μετά την κατά το 1882 προαγωγήν του εις εργοδηγόν, όποτε ή ισχύς του ηύξησε σημαντικώς, έσκέφθη ό Taylor να έπεξεργασθί έν σύστημα εργασίας, διά του οποίου θά ήτο δυνατόν να συνταυτεσθούν τά συμφέροντα εργατών καί εργοδωτών.

Όύτω έτέθησαν αί πρώται βάσεις καί έδημιουργήθη ή πρώτη κίνηση πρός Έπιστημονικήν Όργανώσιν της Παραγωγής.

Τό έτος 1889 άπεφάσισεν ό Taylor να επιζητήση ευρύτερα πεδία έφαρμογής των ιδεών του. Πρός τούτο ήργάσθη ώς διευθυντής, σύμβουλος καί οργανωτής διαφόρων βιομηχανικών επιχειρήσεων εις τάς διαφόρους Πολιτείας της Άμερικής. Έξαιρετικής όμως σημασίας είναι αί από το 1898 μέχρι το 1901 έν συνδυασμώ μετά της Bethlehem Steel Company εκτελεσθεΐσαι εργασίαι του.

Τό έργον του Taylor είναι πολυμερές. Έκ των τεχνικών του έπινοήσεων σπουδαιότερα είναι ή έν συνεργασία μετά του Munnell White έφεύρεσις του ταχυχάλυβος. Η έφεύρεσις αύτη έπέφερεν άληθινή επανάστασιν εις την τεχνικήν της εργασίας όλοκλήρου του κόσμου, καθόσον διά του ταχυχάλυβος καθίστατο δυνατή ή αύξησις της ταχύτητος έπεξεργασίας των μετάλλων μέχρι του τριπλασίου των μέχρι της έποχής εκείνης έν χρήσει ταχυτήτων κοπής.

Τά πειράματά του επί του πεδίου της έπεξεργασίας των μετάλλων, άτινα διήρκεσαν περί τά 26 έτη καί άτινα έστοίχισαν περί τάς διακοσίας χιλιάδας δολλαρίων, αποτελούν την βάση, επί της οποίας έστηρίχθησαν όλαί αί μετέπειτα επί της περιοχής ταύτης έρευναι.

Η μεγάλη όμως άξία του Taylor έγκείται εις την θεμελίωσιν καί την εξέλιξιν των άρχών της Έπιστημονικής Όργανώσεως της Παραγωγής, καί εις τάς προσπαθείας του πρός διάδοσιν καί πρακτικήν έφαρμογήν αυτών. Ήδη τό 1901, ότε είχε πλέον άποκτήση σημαντικήν περιουσίαν, άπεφάσισε να άποσυρθί εις την ιδιωτικήν ζωήν καί να άσχοληθί άποκλειστικώς εις την διάδοσιν των άρχών καί μεθόδων της Έπιστημονικής Όργανώσεως της Παραγωγής. Από της έποχής ταύτης περίπου τό έν τρίτον των έσόδων του καί όλον του τό χρόνον αφιέρωνε εις τό να βοηθί τους φίλους του, ούτινες ήθελον να οργανώσουν έπιστημονικώτερον είτε τά ίδια των, είτε καί ξένα εργοστάσια. Ίδίως ώς σύμβουλος της Tabor Manufacturing Company καί της Link—Belt Company ανέπτυξε τάς μεθόδους Έπιστημονικής Όργανώσεως της Παραγωγής μέχρις άρκετά ύψηλου βαθμού τελειότητος.

Η διδασκαλία του Taylor είναι τό προϊόν τριακονταετοδς έπιστημονικής έρεΰνης καί συστηματικών πειραμάτων έν διαρκή έπαφή μετά της βιομηχανίας. Αί ιδέαι του έχουν εκτεθί εις μερικά συγγράμματα, τά όποια όμως δέν άνταποκρίνονται ούτε πρός τον όγκον των εργασιών του ούτε πρός την διεθνή του φήμην.

Ταύτα είναι :

1) «Notes on Belting» (1893).²

2) «A Piece Rate System» (1895).

3) «Shop Management» (1903).

4) «On the Art of Cutting Metals» (1906).

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ TAYLOR

Ο άμερικανός θεμελιωτής της έπιστημονικής οργανώσεως της εργασίας. Περί του βίου καί έργου του γράφει την παρούσαν διατριβήν ό καθηγητής κ. Ίωάννης Ματζουράνης. Αί ιδέαι του Taylor επικρατήσασαι έν τώ πολιτισμένω κόσμω από μακροΰ, άπετέλεσαν έν πολλοίς την βάση της ιδρύσεως της έν Άθήναις Σχολής των Βιομηχανικών Σπουδών.

5) «The Principles of Scientific Management» (1911).

6) «Δύο έργα ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Sanford E. Thompson : «Concrete, Plain and Reinforced» (1905) καὶ «Concrete Courts» (1912).

Ἦδη εἰς τὸ σύγγραμμά του «A Piece Rate System» ὁμιλεῖ συνοπτικῶς περὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ χρόνου ἐργασίας. Δὲν ὁμιλεῖ ὅμως ἀκόμη περὶ τῆς μελέτης τοῦ χρόνου, ἀλλὰ μόνον περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς κατὰ τεμάχιον ἀμοιβῆς (rate—fixing).

Τὸ βιβλίον του «On the Art of Cutting Metals», διὰ τὴν συγγραφὴν τοῦ ὁποῦ συνηργάσθη μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ μαθηματικὸς τοῦ κύκλου του Carl G. Barth, ἀποτελεῖ μέχρι σήμερον τὴν πολυτιμωτέραν συμβολὴν εἰς τὴν ἔρευναν περὶ ἐπεξεργασίας (1) μετὰλλων.

Αἱ βάσεις ὅμως τοῦ συστήματός του ἐκτίθενται κυρίως εἰς τὰ δύο συγγράμματα : «Shop Management» καὶ «The Principles of Scientific Management».

Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Taylor ὅσον ἀφορᾷ τὰ νέα καθήκοντα τοῦ διευθύνοντος προσωπικοῦ δύνανται νὰ συνοψισθοῦν εἰς τὰ ἑξῆς τέσσαρα κύρια σημεῖα :

1) Οἱ διευθύνοντες ἀναπτύσσουν ἓν σύστημα, μίαν νέαν ἐπιστημονικὴν μέθοδον δι' ἕκαστον στοιχεῖον ἐργασίας, ἣτις ἀντικαθιστᾷ τὰς καλαιᾶς ἐμπειρικὰς μεθόδους.

2) Ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστημονικῆς μελέτης ἐκλέγουν τοὺς καταλλήλους ἀνθρώπους, τοὺς ἐκπαιδεύουν, τοὺς καθοδηγοῦν καὶ φροντίζουν διὰ τὴν περαιτέρω μόρφωσίν των, ἀντὶ, ὡς πρότερον, νὰ ἐγκαταλείπουν εἰς τὸν τεχνίτην τὴν φροντίδα τῆς ἐκλογῆς τοῦ εἴδους τῆς ἀπασχολήσεώς του καὶ τῆς περαιτέρω μορφώσεώς του.

3) Ἐργάζονται ἐν ἀγαστῇ ἀρμονίᾳ μετὰ τῶν τεχνιτῶν. Οὕτω δύνανται νὰ εἶναι βέβαιοι, ὅτι ἕκαστη ἐργασία ἐκτελεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπιστημονικῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας αὐτοὶ ἔθεσαν.

4) Ἐργασία καὶ εὐθύνη κατανέμονται σχεδὸν ἕξ ἴσου μετὰξὺ διευθύνσεως καὶ τεχνιτῶν. Ἡ διεύθυνσις ἀναλαμβάνει κάθε ἐργασίαν διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι καταλληλοτέρα ἀπὸ τὸν τεχνίτην, ἐνῶ μέχρι τοῦδε σχεδὸν ὅλη ἡ ἐργασία καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς εὐθύνῃς ἐπιπτεν ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν τεχνιτῶν (2).

«Ἐχει τις γενικῶς τὴν ἐντύπωσιν», λέγει ὁ Taylor, (3) «ὅταν ἀκούεῖ νὰ ὁμιλοῦν περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ὁργανώσεως τῆς ἐργασίας, ὅτι αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ μιᾶς ἢ περισσοτέρων ἐκ τῶν μνημονευθεισῶν μεθόδων. Ἡ ἐπιστημονικὴ ὁμῶς ὁργάνωσις τῆς ἐργασίας δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην μέθοδον. Δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἐντύπω-

(1) Βλ. I. Ματζουράνη : Καθορισμὸς τῶν συνθηκῶν τῆς οἰκονομικωτέρας λειτουργίας τῶν μηχανῶν ἐπεξεργασίας μετὰλλων, Τεχνικὰ Χρονικὰ 15 Μαΐου—15 Ἰουνίου 1935.

(2) Βλ. Taylor : Die Grundsätze wissenschaftlicher Betriebsführung (Γερμανικὴ μετάφρασις τοῦ ἔργου : «The principles of Scientific Management» ὑπὸ Roesler) Μόναχον καὶ Βερολίνον 1913, σ. 38389.

(3) Βλ. Ὁμιλία τοῦ Taylor ἐνώπιον τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κογκρέσσου κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1912, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ Bulletin of the Taylor Society, Ἀπριλίος 1926 σ. 102 κ. ἑ.

σις ὅτι θὰ ἤθελον νὰ ὑποτιμῆσω τὰ συστήματα λογιστικῆς, τὴν μελέτην τοῦ χρόνου, τὸν συστηματικὸν ἔλεγχον, τὰς νέας καὶ βελτιωμένας μεθόδους ἀμοιβῆς ἢ οἰαδήποτε ἄλλα συστήματα, ἅτινα σκοποῦν τὴν αὔξησιν τῶν ἐσόδων, ἐφ' ὅσον τὰ συστήματα ταῦτα εἶναι πράγματι ἀποτελεσματικά. Πιστεύω εἰς τὴν χρησιμότητα ὄλων αὐτῶν τῶν μεθόδων, ἀλλὰ θὰ ἐπεθύμουν νὰ τονίσω, ὅτι αὐταὶ οὔτε καθ' ἕκαστον οὔτε ἐν τῷ συνόλῳ ἀποτελοῦν τὴν ἐπιστημονικὴν ὁργάνωσιν τῆς ἐργασίας. Αὐταὶ εἶναι μόνον χρήσιμα βοηθητικὰ μέσα, ὅπως ἀκριβῶς θὰ ἦσαν καὶ δι' οἰονδήποτε ἕτερον σύστημα διευθύνσεως ἐργοστασίων.

Ἐν τῇ βαθυτέρα τῆς ἐννοίᾳ ἀπαιτεῖ ἡ ἐπιστημονικὴ ὁργάνωσις τῆς παραγωγῆς ἀπὸ ὄλους τοὺς τεχνίτας, τόσον ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀπέναντι τῆς ἰδίας τῶν ἐργασίας καθήκοντα, ὅσον καὶ τὰ ἀπέναντι τῶν συναδέλφων τῶν καὶ ἐργοδοτῶν τῶν, **πλήρη μεταστροφὴν τοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι.** Τὴν ἰδίαν μεταστροφὴν ἀπαιτεῖ καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ ἐργοδότη, ἀπὸ τὸν ἐργοδηγόν, τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐργοστασίου, τὸν ἐπιχειρηματίαν ἢ ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπιχειρήσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ καθήκοντά των τόσον ἀπέναντι τῶν προσώπων, μετὰ τῶν ὁποίων κατανέμονται τὰς εὐθύναις τῆς διευθύνσεως, ὅσον καὶ τὰ ἀπέναντι τῶν ἐργατῶν, ὡς καὶ τὰ ἀφορῶντα ἅπαντα τὰ καθ' ἕκαστην παρουσιαζόμενα προβλήματα. Ἐφ' ὅσον ἡ μεταστροφή αὕτη τοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι ἐν πραγματοποιηθῇ καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευράς, δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ ἐπιστημονικῆς ὁργανώσεως τῆς ἐργασίας. Ἡ μεταστροφή αὕτη συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευράς δὲν θὰ θεωρεῖται πλέον ὡς τὸ σπουδαιότερον ζήτημα ἡ διανομὴ τοῦ ἐκ τῆς παραγωγῆς προκύπτοντος κέρδους, ἀλλὰ ἡ προσοχὴ αὐτῶν θὰ στραφῇ πρὸς τὴν προσπάθειαν τοσαύτης αὐξήσεως τοῦ κέρδους τούτου, ὥστε ἡ ἔρις περὶ τοῦ ποσοστοῦ ἐκάστου νὰ ἀποβῇ πράγματι περιττή...

Ἡ δημιουργία τῆς νέας ταύτης ἀντιλήψεως καὶ ἡ δι' αὐτῆς ἀντικατάστασις τῶν παλαιότερων ἰδεῶν ἀποτελεῖ τὴν πραγματικὴν ἐννοίαν τῆς ἐπιστημονικῆς ὁργανώσεως τῆς ἐργασίας. Ἐπιστημονικὴ ὁργάνωσις δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν γίνῃ ἡ κυρία σκέψις ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. **ἐφ' ὅσον ἓν νέον ἰδεῶδες, τὸ ἰδεῶδες τῆς συνεργασίας καὶ τῆς εἰρήνης δὲν ἀντικαταστήσῃ τὸ ἰδεῶδες τῆς βίχονοίας καὶ τοῦ ἀγῶνος.....**

Βεβαίως προσαπαιτεῖται, ἐκτὸς τῆς νέας ταύτης νοοτροπίας, καὶ μίᾳ ἄλλῃ μεταβολῇ, ἐπίσης ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐπιστημονικῆς ὁργανώσεως τῆς ἐργασίας : καὶ τὰ δύο μέρη ὀφείλουν νὰ θεωροῦν ὡς οὐσιώδες, ὅτι τὰς παλαιὰς αὐθαιρέτους, ἀτομικὰς ἢ ἐπικτήτους, κρίσεις δέον νὰ ἀντικαταστήσουν μέθοδοι ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης καὶ ἀκριβεῖς γνώσεις ὄλων τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ βιομηχανικῇ παραγωγῇ καθ' ἕκαστην παρουσιάζονται καὶ μάλιστα τόσον ἀπὸ τῆς

πλευράς του τεχνίτου, όσον και από της πλευράς της διευθύνσεως. Ταύτα είναι τα δύο ούσιωδέστερα σημεία πάσης έπιστημονικής ήργα- νώσεως της έργασίας.»

Δυστυχώς αι ιδέαι και τό όνομα του Taylor έρρίφθησαν υπό διαφό- ρων έπιτηδείων εις τόν στίβον των πολιτικών και ταξικών άγώνων και, ώς ήτο έπόμενον, ήρμηνεύθησαν και έκρίθησαν μονομερώς και κατά τούς πλέον ποικίλλους και παραδόξους τρόπους.

Έκ της άναγνώσεως των διαφόρων έπικριτών των άρχων του Taylor άντιλαμβάνεται τις άμέσως, ότι τό πλείστον έξ αύτών ούδέν άλλο δύνα- ται νά άποδειξη παρά παρανόησιν ή και πλήρη άγνοιαν τούτων. Οί πλεί- στοι έκ των έπικριτών του Taylor δέν είναι μηχανικοί. Δέν έχουν ούδε- μίαν άτομικήν πείραν της έργασιαστικής ζωής διά νά είναι εις θέσιν οι ίδιοι νά τήν αισθανθούν και νά τήν κρίνουν. Έπιχειρούν συνήθως ένα ώραϊον περίπατον διά μέσου ένός έργαστασίου, συνομιλούν με μερικούς τεχνίτας ή υπαλλήλους της έπιχειρήσεως, και άναχωρούν εύχαριστημέ- νοι, με τήν έντύπωσιν, ότι τώρα πλέον τά γνωρίζουν όλα. Οί πλείστοι έξ αύτών στρέφονται κυρίως κατ' έπουσιωδών λεπτομερειών, αίτινες, άνα- λόγως της ίδίας των ιδιοσυγκρασίας, νομίζουν ότι άποτελούν τήν κεντρι- κήν ιδέαν του όλου συστήματος.

Ο Taylor έτυχε λίαν έπαξίως πλείστων τιμών. Τό 1900 τώ άπενε- μήθη τό χρυσοόν μετάλλιον της Διεθνούς Έκθέσεως των Παρισίων. Τό 1906 έξελέγη Πρόεδρος της American Society of Mechanical Engineers, ήτις έπρωτοστάτισεν εις τήν κίνησιν υπέρ της διαδόσεως της Έπιστημονι- κής Όργανώσεως της Παραγωγής. Τό αυτό έτος τώ άπενεμήθη ό τίτλος του έπιτίμου διδάκτορος υπό του Πανεπιστημίου της Πενσυλβανίας, τό δέ 1912 υπό του Hobart College. Τα δύο του συγγράμματα «Shop Manage- ment» και «The Principles of Scientific Management» μετεφράσθησαν εις τās πλείστας γλώσσας των πεπολιτισμένων λαών και άπετέλεσαν επί μακρόν τό Εύαγγέλιον διά τούς όπαδούς της Έπιστημονικής Όργανώ- σεως της Παραγωγής. Υπό των Άμερικανών εκλήθη δικαίως «The Father of Scientific Management.»

Ο Taylor άπεβίωσε τήν 21 Μαρτίου 1915, μικρόν μετά τήν συμπλή- ρωσιν του 59ου έτους της ηλικίας του. Η έν Chesnut Hill της Φιλαδελ- φείας οικία του υπήρξε κατά τά τελευταία έτη της ζωής του ή Μέκκα των όπαδών της Έπιστημονικής Όργανώσεως.

Ο Taylor υπήρξε πράγματι ό Θεμελιωτής του νέου έπιστημονικού κλάδου της Όργανώσεως της Παραγωγής, όστις κατά τά τελευταία έτη προσέβαλε τοιαύτας διαστάσεις, ώστε νά καθίσταται ήδη αίθρητή ή άνάγ- κη της υποδιαίρέσεώς του εις άλλους μερικωτέρους.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΑΤΖΟΥΡΑΝΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΠΟΥΔΩΝ

Του συνεργάτου μας κ. Ε. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗ

Αι βάσεις αίτινες τίθενται εις τήν Σχολήν των Βιομηχανικών Σπουδών, και τό πανταχόθεν εκδηλούμενον υπέρ της Σχολής ταύτης ένδιαφέρον, μάς ήγαγον εις τό νά ζητήσωμεν συνέντευξιν μετά του έν τή Σχολή ταύτη Προέδρου του Συμβουλίου Σπουδών κ. Δ. Ν. Δαμασκηνού.

Ο κ. Δ. Ν. Δαμασκηνούς

Ο έπιφανής έπιστήμων ανέλαβεν νά διδάξη τήν Κοινωνικήν Πολιτικήν, και έπιπροσθέτως έδέχθη τήν προεδρίαν του Συμβουλίου των Σπουδών, κινούμενος έκ του πατριωτικού έλατηρίου του ένθυμίζοντος τās πρός τό έθνος και πρός τήν εκπαίδευσιν του έθνους, μακράς ύπηρεσίας της οικογενείας Δαμασκηνού.

Ο κ. Δ. Ν. Δαμασκηνούς είχε τήν καλωσύνην νά με δεχθί εις τήν κατοικίαν του. Του έδήλωσα τόν σκοπόν της έπισκέψεως, και ήρχισε μιά συνομιλία κατά τήν όποιαν ή ταχύτης μεθ' ής διετύπωσε τήν σκέψιν του με κατέκτησεν κυριολεκτικώς. Εις κάθε φράσιν του έπεκράτη μιά έπιστημονική ένημερότης τήν όποιαν δέν έφθειρεν ή πολυετής και επίπονος άσκησης της δικηγορικής τέχνης, και μιά πίστις πρός τό μέλλον του τόπου τήν όποιαν καθιστά Ισχυράν ή παράδοσις τίσων φυσιογνωμιών αι όποιαι από των παιδικών του χρόνων ήσαν πλησίον του, άλλαι ως άνάμνησις και άλλαι ως ύπάρξεις μεταδίδουσαι τήν πίστιν πρός αυτόν.

Ένώ ή συνομιλία έπροχώρει άκουσίως έστρεψα τήν σκέψιν πρός τόν πατέρα τήν Γαρίτσαν της Κερκύρας, ναόν της Τριμάρτυρος, τόν παλαιόν ναόν των ευ- γενών, ένθα έτάφη ό παλαιός Πρόεδρος της Ιονίου Γερουσίας, κόμης Θεόδωρος Δαμασκηνούς, και άκουσίως έπίσης ένθυμήθην τόν Φραγκίσκον Δαμασκηνού, κα- θηγητήν της Γενικής Παθολογίας εις τό Πανεπιστήμιον των Παρισίων, ως και τόν πατέρα του συνομιλητού μου, τόν Νικόλαον Δαμασκηνού, όστις προτού αναλά- βη έν τώ Πανεπιστημίω των Άθηνών, τήν διδασχίαν του έμπορικού δικαίου είχεν διατελέσει έν Παρισίοις έκτακτος καθηγητής του εκεί Πανεπιστημίου και αντι- πρόεδρος του εκεί δικηγορικού συλλόγου. Αύθορμητως άνέζησαν εις τήν μνήμην μου όλα αυτά αι παραδόσεις ένώ έβλεπα τόν έπιστημονικόν ζήλον, μεθ' ου ό κ. Δ. Ν. Δαμασκηνούς έπελήφθη των έν τή νέα Σχολή καθηκόντων του.

—Βλέπετε—μοι είπεν—ότι και πάλιν ή ιδιωτική πρωτοβουλία άνέ- πτυξεν τήν δημιουργικότητα αύτης, πράγμα που ούχι άπαξ συνέβη έν Έλλάδι. Η Σχολή των Βιομηχανικών Σπουδών είναι έργον της ιδιωτι- κής πρωτοβουλίας.

Ο ύψηλότερος σκοπός αύτης της Σχολής είναι νά δώση πολιτισμέ- να στελέχη εις τās έπιχειρήσεις του τόπου.

—Τί έννοείτε με αυτό ;

—Έννοώ άπλούστατα ότι δι' ούς ιστορικούς λόγους γνωρίζετε, ό έλληνικός λαός έχει τό μειονέκτημα ότι επί αιώνας εκόπη ό πολιτισμός του και ό μετά τήν άναγέννησιν έλεύθερος αυτού βίος δέν είναι μακρός. Συνεπώς δέν έχει τό πλεονέκτημα που έχουν οι μεγάλοι λαοί της Δύ- σεως. Έκει και χωρίς νά φοιτήση ένας άνθρωπος εις σχολάς, εκπολιτίζε-

ται από τὸ περιβάλλον. Ἐνῶ ἐδῶ ἐάν ἐξαιρέσωμεν ἐλάχιστα σημεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ χάρτου, βλέπομεν ὅτι παντοῦ συνέβη αὐτῇ ἡ διακοπὴ τῆς συνεχείας τοῦ πολιτισμοῦ, εἰς τρόπον ὥστε κάθε ἑλληνικὴ κοινωνία νὰ μὴν ἔχη εἰσέτι τὴν δύναμιν τοῦ ἐκπολιτίζειν τὴν νεολαίαν τῆς, καὶ νὰ ἀφίνη εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Σχολῶν μόνον τὸ ἔργον τῆς μεταδόσεως γνώσεων.

— Ἐχουν κύριε Δαμασκηνὲ καὶ αἱ γνώσεις τὴν χρησιμότητά των.

— Βεβαιότατα. Ἀλλὰ γὰρ θυμηθῆτε τί ἔλεγεν ὁ Κοραῆς. Ἐλεγεν ὅτι οἱ ἐπαγγελματικῶς μορφωμένοι πλὴν στερούμενοι τῆς «κοινῆς τακτικῆς μορφώσεως» καθίστανται βλαβεροὶ εἰς τὴν κοινωνίαν, διότι ναὶ μὲν γνωρίζουν τὰ μυστικὰ τῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς τέχνης, ἀλλὰ δὲν τὰ χρησιμοποιοῦν ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς κοινωνίας. Αὐτὸ τὸ ρητὸν τοῦ Κοραῆ μᾶς πείθει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀναγνωρίζεται ἐπαγγελματικὴ ἱκανότης μὴ συνοδευομένη ὑπὸ τῆς γνώσεως τῶν βαθυτέρων κοινωνικῶν ἀρχῶν. Μὴ λησμονεῖτε τὸ δόγμα τοῦ γάλλου ἀκαδημαϊκοῦ Ἀμβροσίου Παρέ, ὁ ὁποῖος ἔλεγεν ὅτι πρέπει νὰ ἐπικρατῇ «συνείδησις ἐν τῇ τέχνῃ καὶ ἀλήθεια ἐν τῇ ἐπιστήμῃ». Τὸ ρητὸν αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ μεταχειρισθοῦν οἱ ἐμπνευσθέντες τὴν ἰδέαν τῆς συστάσεως τῆς Σχολῆς, ὡς ἔμβλημά τῆς, ὡς ἔμβλημα τῶν σκοπῶν οὓς ἡ Σχολὴ ἐπιδιώκει.

— Προβλέπετε εὐρὺ τὸ μέλλον τῆς Ἰδρυθείσης Σχολῆς;

— Τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα θὰ προκύψουν ἐκ τῆς Σχολῆς αὐτῆς θὰ ἀποβοῦν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Βιομηχανίας καὶ τῆς Βιοτεχνίας τοῦ τόπου. Διακρίνω ὅτι ἡ Σχολὴ θὰ μορφώσῃ ὄχι μόνον καλὰ στελέχη τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀλλὰ καὶ ἀρίστους ἰθύντορας τῶν τάξεων κατηχημένους ἀπὸ τὴν Σχολὴν εἰς τὰς ἰδέας αἵτινες ἀποβλέπουν πρὸς τὴν κοινωνικὴν γαλήνην ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ πρόοδος. Διότι εἶναι κοινωνικῶς ἀπαραίτητον νὰ παύσουν αἱ παραγωγικαὶ τάξεις νὰ ἀλληλοβλέπωνται μὲ τὸν φανατισμὸν ὅστις χωρίζει ἐνίοτε τὰς τάξεις ἐκ παρεξηγήσεως.

— Νομίζετε μόνον ἐκ παρεξηγήσεως;

— Δὲν παραβλέπω ὅτι ὑπάρχουν καὶ οἱ σπείροντες ζιζάνια μεταξὺ τῶν συμφερόντων τῶν τάξεων, ἀλλὰ ὅταν αἱ παραγωγικαὶ τάξεις ἀποκτήσουν ἀνεπτυγμένα στελέχη τότε θὰ ἐπαληθεύσῃ ἡ διδασχὴ τοῦ Μάκ-Δόναλ, τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Ἑργατικῶν. Ὁ Μάκ-Δόναλ παρομοιάζει τὴν συνεργασίαν Κεφαλαίου καὶ Ἐργασίας ὡς ψαλίδα φέρουσαν δύο λαβὰς καὶ λέγει ὅτι ἄνευ τῆς χρησιμοποίησεως ἀμφοτέρων τῶν λαβῶν, δὲν δύναται τις νὰ κόψῃ τοὺς φραγμοὺς ποὺ ἀντιτάσσονται εἰς τὸν ἀληθῆ πολιτισμὸν.

— Προβλέπετε ὅτι ἐν Ἑλλάδι αὐτῇ ἡ πεποιθησις θὰ ἐπικρατήσῃ πλήρως;

— Αὐτὸ τὸ πιστεύω καὶ αὐτὸ θὰ ἐπιδιώξῃ ἡ νέα Σχολὴ. Εἶδατε τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων;

— Μάλιστα. Θὰ δημοσιευθῇ εἰς τοὺς «Νέους Δρόμους» εἰς τὸ τεῦχος τὸ ὁποῖον θὰ περιλαμβάνῃ καὶ αὐτὰ ποὺ ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μοι λέτε τώρα.

— Εἰς αὐτὰ ποὺ σὰς εἶπα δύναμαι νὰ σὰς προσθέσω ὅτι βαδίζομεν ἡρέμα ἐν τῇ ἀπαρχῇ τῆς Σχολῆς. Ψάυομεν τὰς ἀνάγκας αἵτινες ὄλονέν παρουσιάζονται καὶ θέλουν συμπληρωθεῖν.

Ἡὐχαρίστησα τὸν κ. Δαμασκηνὸν δι' ὅσα εἶχεν τὴν προθυμίαν νὰ μοι δηλώσῃ, καὶ ἀπῆλθον μὲ δακρὺν ἐπὶ τῷ μετέδωκε πεποιθησὶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου εἰς τὸ ὁποῖον τόσον συνετέλεσεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ

ΟΤΑΝ ΘΩΡῶ ΤΑ ΠΑΝΙΑ

Ὅταν θωρῶ τὰ μικρὰ πανιά,
μοῦ λές πῶς εἶναι ἀλληγορία,
ἑπτὰ λευκὰ πανιά
Στὴ μέση τῆς θάλασσας
σ'τὰ ὕψη τοῦρανοῦ,
κι' ἐμεῖς ψηλὰ ἀπὸ τὸ βουνό,
ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ νησιοῦ,
μὲ τὴν καρδιὰ πλημμυρισμένη,
περιμένουμε.

ὦ τίποτα!

Εἶναι στιγμὲς προωρισμένες
νὰ μὴ τελειώσουν ποτέ,
πανιά ποῦ ποτέ δὲν χάνονται,
γαλάζιο ποῦ ποτέ πλέον δὲν
θὰ σκοτεινιάσῃ.

Δημιουργημένα μέσα στὴν ἔκστασί μας
ὠμμορφαίνουν τὸν κόσμον
τὸν κάμνουν ἀρμονικόν,
θὰ μᾶς χαμογελοῦν
ὅταν ὁ ὕπνος βαρὺς θὰ πέφτῃ ἐπάνω μας.

(Πεζὴ μετάφρασις
Ἐλένης Π. Ψημένου)

Sibilla Aleramo

ΤΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Γενικόν μέρος : Γενικά της Κοινωνιολογίας. Ἄρχαι. Κοινωνία—Κοινωνία καὶ Κράτος. Καθήκοντα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου. Συντελεσταὶ καὶ Παράγοντες τοῦ Πολιτισμοῦ. Ἡθὴ καὶ ἔθιμα κοινωνικά. Οἰκογένεια, Κλίμα, Ἀνατροφή, Ἐκπαίδευσις, Ὀρησκευτικὰ Δόγματα, Ἐπάγγελμα. Εἰδικόν Μέρος : Ἐπαγγελματικὴ δεοντολογία (Συνειδήσις ἐν τῇ Τέχνῃ, Ἀλήθεια ἐν τῇ Ἐπιστῇ), Συναδελφικόν Πνεῦμα, Ἀλληλεγγύη κοινωνικὴ Κεφαλαίου καὶ Ἐργασίας, Φαινόμενα διασπάσεως τοῦ καθήκοντος. Ἀπεργία—Ἐγκλήματα ἐπαγγελματικά, Ἀριστοκρατία τῶν Τάξεων.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. (Ἔτη πρώτου ἔτους). Εἰσαγωγή εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιστῇμιν. Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῶν Οἰκονομικῶν Θεωριῶν καὶ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας. Αἱ διάφοραι Οἰκονομικαὶ Σχολαί. Περὶ τῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς χρησιμότητος. Ἡ θεωρία τῆς ἀξίας καὶ οἱ συντελεσταὶ αὐτῆς. Ἡ θεωρία τῆς ἐργασίας. Περὶ τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς. Οἱ φυσικοὶ παράγοντες. Ἡ ἐργασία. Τὸ κεφάλαιον. Περὶ ὀργανώσεως τῆς παραγωγῆς. Περὶ τῶν οἰκονομικῶν κρίσεων. Περὶ καταμερισμοῦ τῶν ἔργων καὶ περὶ ἐπαγγελματικῶν ἐιδικεύσεων. Περὶ ἐξελίξεως τῆς γεωργικῆς καὶ κτηνοτροφικῆς παραγωγῆς. Περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς, βιοτεχνικῆς καὶ βιομηχανικῆς ἐξελίξεως. Περὶ τῶν διαφόρων τύπων Συνεταιρισμῶν παραγωγῆς. Συνεταιρισμοὶ ἐργασίας. Συνεταιρισμοὶ κεφαλαίων. Γεωργικοὶ καὶ βιομηχανικοὶ συνεταιρισμοί. Περὶ δημοτικῶν καὶ κρατικῶν ἐπιχειρήσεων. Περὶ τῆς σημασίας τῆς ἀλλαγῆς τῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Κυριώτερα κεφάλαια: Γενικὴ εἰσαγωγή περὶ Βιομηχανίας. Σκοπὸς τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας. Προστατευτικὸν σύστημα καὶ ἐξέλιξις αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι. Βιομηχανικὴ πολιτικὴ ξένων κρατῶν. Βιομηχανικὴ Πίστις. Ἐπαγγελματικὴ ἐκπαίδευσις, ἐργάται κλπ.

ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑ. Ἀνάπτυξις τῶν κυριωτέρων πρώτων ὑλῶν καὶ προϊόντων τῆς διεθνούς καὶ εἰδικώτερον τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ. Τὸ μάθημα τοῦτο παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξιν τῆς βιοτεχνίας ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων μέχρι σήμερον, καὶ παραλλήλως ἐξετάζει τὴν βιομηχανίαν ἀπὸ τοῦ 19ου αἰῶνος ὅτε αὕτη ἐσχηματίσθη, μέχρι τῆς μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ἀναπτύξεως αὐτῆς.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ. Ἐννοια καὶ Σκοπὸς τῆς Λογιστικῆς. Περὶ Λογαριασμοῦ. Ἀπογραφή, Ἰσολογισμός. Ἀπλογραφία. Διπλογραφικὸν σύστημα τῶν λογαριασμῶν. Περὶ συντάξεως Ἰσολογισμοῦ τέλους χρήσεως. Ἰσολογισμός ἐκκαθαρίσεως. Συστήματα ἐγγραφῶν ἐν τῇ Λογιστικῇ (συγκεντρωτικὸν κλπ.). Περὶ ἐλέγχου ἐν τῇ Λογιστικῇ. Περὶ λογιστικῆς ὀργανώσεως. Στοιχεῖα λογιστικῆς Ἐταιρειῶν. Βιομηχανικὴ Λογιστικὴ.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ. Γενικά περὶ ὀργανώσεως γραφείων. Ἐπιλογή καὶ ἐκπαίδευσις τοῦ ἐμπύχου ὑλικοῦ Μηχαναὶ καὶ ἐγκαταστάσεις γραφείων. Προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοί. Ἀγορά. Πώλησις. Διαφήμισις Ὀργάνωσις τῶν ἀποθηκῶν. Μεταφορὰ καὶ ἀποστολὴ τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ τῶν προϊόντων. Ἐρευνα τῆς ἀγορᾶς κ.λ.π.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ. Γενικά περὶ ὀργανώσεως τῆς παραγωγῆς. Ἐγκαταστάσεις ἐργοστασίων. Ἐκλογή τῆς καταλληλοτέρας θέσεως αὐτῶν. Προπαρασκευὴ τῆς ἐργασίας. Μελέτη τοῦ χρόνου. Συστήματα βιομηχανικῆς παραγωγῆς. Καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας. Καθορισμὸς τοῦ κόστους. Ἐρευνα τῶν συνθηκῶν τῆς οἰκονομικώτερας λειτουργίας τῶν μηχανῶν. Ἐλεγχος ἐν τῇ παραγωγῇ. Μέριμνα περὶ τοῦ ἐμπύχου ὑλικοῦ. Ἐπιλογή, ἐκπαίδευσις, ψυχοτεχνικὴ καὶ φυσιολογία τῆς ἐργασίας. Διοικήσις κ.λ.π.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ. Εἰσαγωγή εἰς τὸ ἐργατικὸν Δίκαιον. Σύμβασις ἐργασίας. Συλλογικὴ σύμβασις ἐργασίας. Χρονικὰ ὄρια ἐργασίας. Μισθός. Προστασία γυναικῶν καὶ ἀνηλίκων. Ἀσφάλεια καὶ ὑγιεινὴ τῶν ἐργαζομένων. Ἐργατικὸν ἀτύχημα. Ἐπίλυσις ἐργατικῶν διαφορῶν. Κοινωνικαὶ Ἀσφαλίσεις. Ἡ βιομηχανικὴ Νομοθεσία θὰ διδαχθῇ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ. 1) Γενικὴ Οἰκονομικὴ Ἐπιχειρήσεων. Ἡ σύνθεσις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Οἰκονομικαὶ μονάδες. Ἐκμεταλλεύσεις. Ἐπιχειρήσεις. Τόπος ἐγκαταστάσεως ἐπιχειρήσεως. Ὀργάνωσις τῆς ἐπιχειρήσεως. Κεφάλαιον. Χρηματοδότησις. Ἐργασία. Ἐπιχειρηματίας. Περιουσία. Κυκλοφορία. Ἀποτίμησις. Κόστος. Ἀποσβέσεις. Ἀνάλυσις τῆς ἀγορᾶς. Προμήθεια Ποριστικὴ διαδικασία. Διάθεσις. Ρευστότης. Κίνδυνοι. Ἐξυγιάνσις. Συγχώνευσις Ἀποτέλεσμα. Κέρδος. Παραγωγικότης. Ἀποδοτικότητα. 2) Βιομηχανικὴ Οἰκονομικὴ. 3) Ἐμπορικὴ Οἰκονομικὴ. 4) Τραπεζικὴ Οἰκονομικὴ. 5) Ἀσφαλιστικὴ Οἰκονομικὴ.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ. 1) Ἐννοια τοῦ Δικαίου. 2) Ἱστορικὴ εἰσαγωγή εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ Δικαίου. 3) Κανῶν Δικαίου, ἠθικῆς καὶ ἐθιμοτυπίας 4) Διαίρεσις τοῦ Δικαίου. α) Ἰδιωτικὸν Δίκαιον. Κυριώτεροι κλάδοι καὶ θεσμοὶ αὐτοῦ (μετὰ ἐφαρμογῶν ἐν τῇ πράξει). β) Δημόσιον Δίκαιον. Κυριώτεροι κλάδοι καὶ θεσμοὶ αὐτοῦ (μετὰ ἐφαρμογῶν ἐν τῇ πράξει).

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΤΗΝ ΣΚΩΛΗΚΟΕΙΔΙΤΙΔΑ

Διατριβή του Ιατροῦ κ. Α. ΖΑΜΠΟΥΡΑ

Ἡ Σκωληκοειδίτις εἶναι νόσος ἡ ὁποία ἀνεκαλύφθη πρὸ πενήτηκοντα περίπου ἐτῶν ἀπὸ τὸν Tuffier καὶ ἀπὸ Ἀμερικανούς Ιατροὺς — χειρουργούς. Τότε ἠσχολήθησαν μὲ τὴν σκωληκοειδίτιδα καὶ χειρουργοὶ ὄλων τῶν ἐθνῶν. Ὁ Dieulafoy ἔχει κάμει τὰς μεγαλύτερας ἐργασίας σχετικῶς μὲ αὐτήν.

Ἡ σκωληκοειδίτις εἶναι πάθησις τῆς σκωληκοειδοῦς ἀποφύσεως.

Ἡ σκωληκοειδὴς αὐτὴ ἀπόφυσις εὐρίσκεται εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἐκεῖ ὅπου ἐνώνεται τὸ λεπτόν μετὰ τοῦ παχέος ἐντέρου μεσολαβεῖ τὸ λεγόμενον τυφλὸν ἔντερον. Ἐκ τοῦ τυφλοῦ ἐντέρου κρέμεται ἡ σκωληκοειδὴς ἀπόφυσις καὶ εὐρίσκεται εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς κοιλίας. Ἐχει μήκας ἄλλοτε μικρὸν καὶ ἄλλοτε μεγάλον. Συνήθως τὸ μήκος τῆς κυμαίνεται ἀπὸ 8—12 ἐκ. μ. Τὸ πάχος τῆς δὲ δὲν εἶναι μέγανον· εἶναι περίπου 1/2 ἐκ. μ.

Ὅπως ὀλόκληρον τὸ ἔντερον, οὕτω καὶ ἡ σκωληκοειδὴς ἀπόφυσις ἔχει τὸν αὐλὸν τῆς. Ὁ αὐλὸς δὲ αὐτῆς συνέχεται μὲ τὸν αὐλὸν τοῦ ὄλου ἄλλου ἐντέρου.

Ἡ σκωληκοειδὴς ἀπόφυσις ἔχει μίαν βαλβίδα ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπει νὰ εἰσέλθωσιν εὐκόλῃ ἐντὸς αὐτῆς κοπρανώδεις ὕλαι τοῦ ἐντέρου. Ἐν τούτοις ἐνίοτε εἰσέρχονται ἐντὸς αὐτῆς καὶ ὕλαι καὶ οὐσίαι μὴ ἀπορροφώμεναι (π. χ. σπόροι μῆλων, σταφυλῶν κτλ.) αἱ ὁποῖαι ἐρεθίζουσιν τὸν αὐλὸν καὶ μεταδίδουσαι τὸν ἐρεθισμὸν εἰς τὴν ὄλην σκωληκοειδῆ ἀπόφυσιν, προκαλοῦσιν φλεγμονὴν αὐτῆς ἢ τὴν λεγομένην σκωληκοειδίτιδα. Ἡ γνώμη τοῦ Dieulafoy εἶναι ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ ἐρεθισμὸς ὁ ὁποῖος προκαλεῖ τὴν σκωληκοειδίτιδα, ἀλλὰ ἄλλος λόγος ὁ ὁποῖος προκαλεῖ ἐντὸς τῆς σκωληκοειδοῦς ἀποφύσεως κεκλεισμένην κοιλότητα, ἐξ ἧς καὶ ἡ σκωληκοειδίτις.

Ἐκ τῆς σκωληκοειδίτιδος ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται πόνους κατὰ τὴν κοιλίαν, κοψίματα. Εἶναι δυνατόν νὰ ἔχη εὐκοιλιότητα ἢ δυσκοιλιότητα. Δύσκολα ἀποβάλλει ἀπὸ τὸ ἔντερον τὰ ἀέρια, τὰ ὁποῖα μάλιστα, λόγῳ τῆς ἀσθενείας πολλαπλασιάζονται καὶ διογκώνουν τὴν κοιλίαν ὄλην. Αἰσθάνεται τάσιν πρὸς ἔμετον (ἀναγοῦλα) ἢ κάμνει ἔμετόν.

Ὁ πόνος κυρίως ἐδράζεται κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος τῆς κοιλίας ἢ τὸν λεγόμενον δεξιὸν λαγόνιον βόθρον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀντανεκλᾷ εἰς ὄλην τὴν κοιλίαν καὶ ἐνοχλεῖ καὶ τὸν στόμαχον, διὸ καὶ προκαλεῖ ἔμετον, διὰ τῆς πίεσεως ἰδίως τῶν ἐντὸς τῆς κοιλίας εὐρισκομένων ἀερίων.

Πολλάκις τ' ἀνωτέρω ἐνοχλήματα συνοδεύονται ὑπὸ πυρετοῦ ἄλλοτε ὑψηλοῦ καὶ ἄλλοτε μετρίου.

Εἰς τὸ δεξιὸν αὐτὸ μέρος τῆς κοιλίας ὑπάρχει ἓνα σημεῖον, τὸ ὁποῖον εἰδικῶς ἅμα πιέζεται δίδει πόνον· τὸ σημεῖον αὐτὸ τὸ γνωρίζουν οἱ ἱατροὶ καὶ ὀνομάζεται σημεῖον τοῦ Mac—Burney ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ πρῶτου καθορίσαντος αὐτό.

Πολλάκις ἡ φλεγμονὴ τῆς σκωληκοειδοῦς ἀποφύσεως παρέρχεται τῇ βοηθείᾳ ἀπλῆς θεραπείας. (Διαίτης, ἀναπαύσεως ἐν τῇ κλίνῃ, ἐπιθέσεως κύστεων, πάγου ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀλγοῦντος σημείου κττ.)

Τότε πάλιν τὰ πράγματα γίνονται φυσιολογικά. Ὁ ἄνθρωπος ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐργασίαν του καὶ δὲν αἰσθάνεται τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν.

Μῦθα ταῦτα, ἐὰν καὶ μίαν φοράν ἠνωχλήθη ἡ σκωληκοειδὴς ἀπόφυσις, παραμένει εὐαίσθησις τις εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς κοιλίας, προκαλοῦσα ἐνίοτε καὶ αὐτομάτους ἐλαφροὺς πόνους κατ' αὐτήν. Τότε λέγομεν ὅτι ἡ σκωληκοειδίτις ἔγινε χρονία.

Ἡ χρονία σκωληκοειδίτις καὶ ἀπὸ τὸ ἐλάχιστον ἐρέθισμα εἶναι δυνατόν νὰ ἐμφανισθῇ ὡς ὀξεῖα.

Ὁξεῖα δὲ λέγεται ἡ σκωληκοειδίτις ὅταν ἐμφανίζεται εἰς τὸν ἄνθρωπον μὲ θορυβῶδη φαινόμενα. Αἰσθάνεται δηλ. κανεὶς ἐντόνους πόνους κατὰ τὸν κοιλίαν, ἔχει ἐμέτους, ἔχει εὐκοιλιότητα, μὲ αἱματηρὰς κενώσεις, πολλάκις, ἢ ἔχει δυσκοιλιότητα. Ἡ κοιλία του διογκοῦται λίαν καὶ ὁ πυρετὸς εἶναι ὑψηλός. Ὁ σφυγμὸς του δὲ πολλάκις δὲν εἶναι πολὺ καλός. Καὶ πολλὰ ἀκόμη ὄργανα προσβάλλονται, ὅπως τὸ ἥπαρ καὶ οἱ νεφροὶ καὶ μὲ τὴν ἐξέτασιν τῶν οὖρων εὐρίσκομεν εἰς αὐτὰ διάφορα στοιχεῖα.

Κατὰ τὴν ὀξείαν σκωληκοειδίτιδα ἡ σκωληκοειδὴς ἀπόφυσις κοκκινίζει, διογκοῦται καὶ σχηματίζεται ἐν αὐτῇ πολλάκις ἀπόστημα, ἢτοι συλλογὴ πύου.

Τὸ ἀπόστημα αὐτὸ ἀνοίγει μόνον του, ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ δὲν γίνῃ ἐγχείρησις, καὶ τότε τὸ πύον μολύνει ὄλην τὴν κοιλίαν καὶ κυρίως μίαν σκέπην ἣτις σκεπάζει τὰ ἔντερα καὶ τὰ ἄλλα ὄργανα τῆς κοιλίας καὶ ἡ ὁποία καλεῖται περιτόναιον, τότε γίνεται ἡ λεγομένη περιτονίτις.

Ἡ περιτονίτις αὐτὴ εἶναι νόσος βαρυτάτη ἐπιφέρουσα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὸν θάνατον.

Ἐξ ὧν ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν γίνεται ἐμφανὲς ὅτι ἡ σκωληκοειδίτις εἶναι νόσος βαρεῖα καὶ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὴν προσέξωμεν.

Πῶς θὰ τὴν προσέξωμεν ;

Μόλις μᾶς πονέσῃ ἡ κοιλία, πρέπει νὰ ἐξακριβώσωμεν τὴν αἰτίαν τοῦ πόνου. Ἐὰν ὁ πόνος ἤρχισεν ἀπὸ δεξιά καὶ κατόπιν μᾶς ἐπόνεσεν ὄλη ἡ κοιλία, τότε ἀμέσως νὰ ὑποπτευθῶμεν τὴν σκωληκοειδίτιδα.

Ἐνίοτε μὲ τὸν πόνον τῆς κοιλίας μᾶς πονεῖ καὶ τὸ δεξιὸν πόδι (δηλ. πιάνεται ὅπως λέγομεν κοινῶς τὸ δεξί μας πόδι καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ ἀπλώνωμεν καὶ νὰ τὸ μαζεύωμεν εὐκόλῃ).

Νὰ μὴ μεταχειρισθῶμεν οὐδέποτε καθάρσιον, ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως ὑπὸ Ιατροῦ καὶ ἀδείας αὐτοῦ. Διότι τὸ καθάρσιον ἐπιφέρει πολλὰς περισταλτικὰς λεγομένας κινήσεις τοῦ ἐντέρου, αἱ ὁποῖαι εἶναι καταστρεπτικαί.

Νὰ μὴ κάμωμεν χρῆσιν φαρμάκων ὀπιούχων ὅπως π. χ. τὸ λαύδανον καὶ ἄλλα, διότι τὰ φάρμακα αὐτὰ ἀποκοιμίζουν μὲν τὸν πόνον, δὲν ἐμποδίζουν ὅμως τὴν φλεγμονὴν τῆς σκωληκοειδοῦς ἀποφύσεως, ἡ ὁποία κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐργάζεται ἀθορύβως καὶ δύναται νὰ μᾶς δώσῃ κακὰ ἀποτελέσματα ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐμποδίζουν τὸν ἱατρὸν νὰ κάμῃ διάγνωσιν ἀσφαλῆ.

Νὰ παραμείνωμεν ἐν τῇ κλίνῃ ἐν ἀναπαύσει, εἰς ὑπτίαν θέσιν (ἀνάσκελα) καὶ νὰ ἐπιθέσωμεν ἐπὶ τῆς κοιλίας κύστιν μὲ πάγον. Ὁ πάγος, διὰ τῆς ἀκινήσεως τὴν ὁποῖαν προκαλεῖ εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα, εἶναι εὐεργετικός.

Ν' ἀκολουθήσωμεν ὠρισμένην δίαιταν. Τὸ πρῶτον εἰκοσιτετράωρον ἢ τεσσαρακονταοκτάωρον, νὰ λαμβάνωμεν μόνον νερὸ ἢ τσάϊ παγωμένα.

Με τὰς προφυλάξεις αὐτὰς ἡ ὄξεια σκωληκοειδίτις περιπίπτει συνήθως εἰς χρονίαν.

Τότε κανεὶς ἀποφασίζει τὴν ἐγχείρησιν.

Ἡ ἐγχείρησις γίνεται ἀφόβως καὶ ἐντὸς τῶν πρώτων 24 ἢ τὸ πολὺ 48 ὥρων ἀπὸ τῆς ἐμφάνισεως τοῦ πρώτου πόνου.

Συνίσταται δὲ αὕτη εἰς τὴν ἐξαιρέσιν τῆς σκωληκοειδοῦς ἀποφύσεως.

Διὰ τὰ εἶμεθα βέβαιοι ὅτι ἐδώσαμεν προσοχὴν εἰς τὴν σκωληκοειδίτιδα πρέπει νὰ καλέσωμεν, ἅμα τῇ ἐμφάνισι τοῦ πρώτου πόνου, ἰατρὸν νὰ μᾶς ἐξετάσῃ καὶ καλλίτερον ἀκόμη χειροῦργον ἰατρὸν, ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς ἐξετάσῃ καὶ θὰ μᾶς κατατοπίσῃ ἐπὶ τῆς πορείας τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰκολουθήσωμεν, κατόπιν τῆς διαγνώσεως τὴν ὁποῖαν θὰ κάμῃ.

A. ΖΑΜΠΟΥΡΑΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ...

Βγῆκα νὰ ρίξω μιὰ ματιὰ
ξέω στὴ νύχτα τὴν πλατειὰ
καὶ ν' ἀντικρύσω ἓνα μικρὸ
ἀστρὸ π' ἔχω κοκιάσει...

Βγῆκα, μὰ ξέχασα νὰ μπῶ
γιατὶ τὸ φῶς τῆς τὸ θαμπὸ
μὲ πλάνεψε, ἔτσι, ποῦτρεμα
ἢ χαραυγὴ μὴ φθάσει.

Τοῦ κάκου ὄμως... στὸν οὐρανὸ,
δὲ βλέπω τ' ἀστρὸ μου τ' ἀχνό,
τὸ σκέπασε, τ' ἀπόσβυσε,
τοῦ φεγγαριοῦ ὁ πυρός,
ὅπως τὸ φῶς τῆς ἐποχῆς
σβύνει τὴ λάμψη μιᾶς ψυχῆς
καὶ συνεπαίρνει τὸ αἶσθημα
στὸ διάβα του ὁ χρυσός...

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΙΑΚΑΚΟΥ

ΤΟ ΝΟΜΙΣΜΑ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Τὸ νόμισμα ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐνεφανίσθη ὑπὸ μορφήν μεταλλικὴν ὑπὸ τῶν Λυδῶν πρώτων, δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἀπλῆ ὑπόθεσις.

Καὶ μάλιστα δταν δὲν ἐπρόκειτο πλέον περὶ ἑνὸς μόνον μετάλλου, ἀλλὰ κυρίως περὶ τριῶν. Τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου καὶ τοῦ χαλκοῦ.

Ἡ τρέχουσα ἀξία τῶν ἐκ διαφόρων μετάλλων νομισμάτων ἤρχισεν ἐνωρὶς νὰ κυμαίνεται ὡς πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν τιμὴν, ἀναλόγως πρὸς τὰς διακυμάνσεις τῶν τιμῶν τῶν μετάλλων, μὲ τὰ ὁποῖα ἦσαν κατασκευασμένα, καὶ ἔτσι ταῦτα ἢ προσεφέροντο ἀφθόνως, ἐφ' ὅσον ἡ τιμὴ τῶν μετάλλων ἐξέπιπτεν, ἢ ἐσπάνιζαν, ἐφ' ὅσον συνέβαινε τὸ ἐναντίον.

Πάντως καὶ εἰς τὴν μίαν περίπτωσιν καὶ εἰς τὴν ἄλλην ὁ ἀντίκτυπος ἐγένετο αἰσθητὸς εἰς τὰς τιμὰς τῶν προϊόντων, καὶ συνεπῶς καὶ κατὰ τὴν σύναψιν τῶν συναλλαγῶν προεκαλοῦντο δυσχέρειαι οὐκ ὀλίγαι.

Ὅταν δὲ συνέβαινε ὥστε καὶ ἡ σχέσις τῶν τιμῶν τῶν διαφόρων μετάλλων νὰ μεταβάλλεται μεταξύ τῶν, τότε φυσικὰ ἤρχιζεν ἡ λειτουργία τοῦ νόμου τοῦ Γκράισαμ, ὡς λέγεται ἐπιστημονικῶς, ἢ ὁ νόμος τοῦ Ἀριστοφάνους, ὡς θὰ ἦτο δικαιότερον, ἂν ἐκαλεῖτο ὁ νόμος ὁ οἰκονομικός, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖον «τὸ κακὸ νόμισμα διώχνει τὸ καλόν».

Καὶ ἦσαν αὐτοὶ οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἀργότερα κατεκρίθη ὁ διμεταλλισμὸς, δταν ἀπὸ τοῦ 1803, ὅτε ἐρρυθμίσθη οὗτος διὰ νόμου ἐν Γαλλίᾳ, ἤρχισε νὰ σημειοῦται καὶ πάλιν νέα ἀπότομος πτώσις τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ, ὡς ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν χρυσορυχείων τῆς Καλιφορνίας τὸ 1847 καὶ τῆς Αὐστραλίας τὸ 1851. Καὶ κατόπιν ὅτε τὸ 1871 διεταράχθη ἡ μεταξύ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου σχέσις ὡς ἐκ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν ρηθέντων χρυσορυχείων καὶ τῆς ἀνακαλύψεως ἀργυρωρυχείων ἐν Ἀμερικῇ καὶ τῆς ὑπὸ τῆς Γερμανίας παραδοχῆς τοῦ μονομεταλλιστικοῦ χρυσοῦ κανόνος (κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Ἀγγλίας θεσπισάσης αὐτὸν ἀπὸ τοῦ 1816) ἢ προσφορὰ τῶν καταργηθέντων ταλλήρων αὐτῆς εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ἀργύρου ἐπέφερε σημαντικὴν πτώσιν τῆς τιμῆς αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸν χρυσόν.

Αἱ μόναι χῶραι, ποὺ διετήρουν ἀκόμη τὸν διμεταλλισμὸν μέχρις ἐσχάτων ἦσαν ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία, Βέλγιον, Ἑλβετία, Ἑλλάς, ἢ Ὀλλανδία, ἢ Ἰσπανία, τὸ Μεξικὸν καὶ αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι. Εἰς ταύτας μάλιστα τέλος τοῦ 19ου αἰῶνος διεξήχθη σφοδρὸς ἀγὼν ὑπὲρ τοῦ ἀργύρου ἐκ μέρους εἰδικοῦ πολιτικοῦ κόμματος, ἀποκληθέντος τότε «τὸ κόμμα Silvermen (ἀργυρανθρώπων) τὸ ὁποῖον ἐπέτυχεν τὴν ψήφισιν νόμου τὸ 1890, δυνάμει τοῦ ὁποῖου ἡ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦτο ν' ἀγοράζῃ ἀργυρον μηνιαίως ἀξίας 5 ἑκατομμ. δολλαρίων. Τὸ 1900 ὄμως, ἠττηθέντων τῶν Silvermen εἰς τὰς ἐκλογὰς κατηργήθη ὁ νόμος ἐκεῖνος κ' ἐψηφίσθη νέος, δι' οὗ ἐθεσπίζετο ὀριστικῶς μόνον τὸ χρυσοῦν δολλάριον ὡς κανὼν, καί τοι καὶ τὸ ἀργυροῦν διετήρησε τὴν νόμιμον κυκλοφορίαν του, ὄχι ὄμως καὶ τὴν ἀπεριόριστον ὡς μέχρι τότε κοπὴν του.

Ἄλλ' ἀνεξαρτήτως πάντων τῶν ἀνωτέρω καὶ τὰ ἐκ χρυσοῦ νομίσματα ὑπέστησαν πολλὰς περιπετείας, ἰδίως ἀπὸ τοῦ 9ου αἰῶνος, ὅτε ἡ τιμὴ τοῦ χρυσοῦ ἦτο ἐννεάκις ἀνωτέρα τῆς σημερινῆς.

Ἐκτοτε ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς καὶ νέων χρυσορυχείων ἤρχισε νὰ ἐκπίπτῃ διαρκῶς ὁ χρυσὸς μὲ διακυμάνσεις ἐν τῷ μεταξύ ποὺ συνέβαλλαν εἰς τὸ ἀνεβοκατέβασμα τῶν τιμῶν καὶ τῆς ἀγοραστικῆς παρῆτι τῶν χρυσοῦν νομισμάτων (purchasing power parity).

Ἄλλα τὰ νομίσματα ταῦτα ἔχαναν βαθμιαίως ἀπὸ τὴν ἀγοραστικὴν ἰκανότητα αὐτῶν καὶ ὡς ἐκ τῆς κατὰ καιροὺς χαλκιδεύσεως τῆς περιεκτικότητος αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν διαφόρων ἠνεμόνων, οἱ ὅποιοι διὰ τοῦ εὐκόλου τούτου τρόπου κατάρθωναν νὰ προμηθεύωνται τὰ μέσα πρὸς κάλυψιν τῶν ἐλλειμμάτων τῶν προϋπολογισμῶν τῶν. Ἀπόδειξις ἡ λίρα, ποῦ ἦτο καὶ τότε, καθὼς εἶναι καὶ τώρα ἡ νομισματικὴ μονὰς ἐν Ἀγγλίᾳ (ὡς ἦτο καὶ ἐν Γαλλίᾳ monnaie de compte) ἐκ φρ. χρ. προπολεμικῶν 82, ποῦ ἦτο τότε ἡ ἀξία τῆς, κατέπεσεν ἔκτοτε βαθμιαίως καὶ ὡς ἐκ τῆς βαθμιαίας ἐκπτώσεως τοῦ χρυσοῦ (9 πρὸς 1) καὶ ὡς ἐκ τῆς μειώσεως τῆς περιεκτικότητος αὐτῆς, ἐν μὲν τῇ Ἀγγλίᾳ μέχρι τῶν 15 χρ. φρ. προπολεμικῶν, ἐν δὲ τῇ Γαλλίᾳ ἀντικατασταθεῖσα ἀπὸ τοῦ 1791 διὰ τοῦ φράγκου ὡς νομισματικῆς γαλλικῆς μονάδος κατέπεσε σήμερον εἰς τὰ 8 1/2 ἑκατοστά τοῦ προπολεμικοῦ, ἦτοι εἰς τὰ $\frac{0,085182}{12}$ τῆς λίρας τοῦ ἐννάτου

αἰῶνος τῆς ἐποχῆς τοῦ Καρολομάγνου. Ἄλλ' ἀφ' ἧς ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 18ου αἰῶνος, πρῶτος ὁ Law, ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας τότε, ἐθέσπισε τὸ χαρτονόμισμα (οἱ Κινέζοι ἤδη ἀπὸ τοῦ 14ου αἰῶνος τὸ εἶχον καθιερώσει) καίτοι τὸ πρῶτον ἐκεῖνο πείραμα ἐπέφερε τὴν χρεωκοπίαν τῆς Γαλλίας ὡς καὶ διὰ δευτέραν φοράν κατὰ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν (ὅτε ἐξεδόθησαν τὰ περίφημα assignats ὀνομαστικῆς ἀξίας 45 δισεκατομ. φράγκων) ἐπῆλθε νέα χρεωκοπία, μολαταῦτα ἤρχισεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ χαρτονόμισμα νὰ κατακτᾷ ἕδαφος εἰς ὅλας τὰς χώρας σχεδόν, ὅχι ὅμως καὶ ἄνευ δυσαρέστων οικονομικῶν συνεπειῶν, ἰδίως διὰ τινὰ Νοτιοαμερικανικὰ κράτη, τὴν Τουρκίαν, τὴν Ἰσπανίαν, τὴν Αὐστρουγγαρίαν κλπ.

Καὶ ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 19ου αἰῶνος πλέον εἶχε γενικευθῆ τὸσον, ὥστε καὶ ἡ Ἑλλάς πρὸς λύσιν τῶν οικονομικῶν τῆς δυσχερειῶν κατὰ τὸ 1885 διὰ τῶν νόμων ΑΣΟΓ' καὶ ΑΣΟΔ' ἐπέβαλε τὸ χαρτονόμισμα δι' ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ἡ ὁποία ἔκτοτε δὲν ἤρθη ἢ μόνον κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1928—1932 περιόδον, διὰ τῆς σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς. εἰς τὸ 1/15 τῆς χρυσοῦς καὶ μὲ περιεκτικότητα 0,01952634 γρμ.

Μετὰ τὴν ἐκ νέου ἐπιβολὴν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας κατὰ τὸ 1932 ἡ δραχμὴ ἐσταθεροποιήθη de facto εἰς τὸ 1/36 τῆς προπολεμικῆς εὐρυγραμμισμένη πρὸς τὴν ἀγγλικὴν λίραν πλέον, ἡ ὁποία ἀπὸ τοῦ 1931 ἀπομακρυνθεῖσα τῆς χρυσοῦς βάσεως ἔπαισε νὰ εἶνε ἐξαργυρώσιμος (convertible).

Τώρα προκειμένου περὶ πληθωρισμοῦ ἢ ἀντιπληθωρισμοῦ, περὶ ὧν ἡσχολήθη ἤδη, ἀναπτύξας, τὸ θέμα διὰ σειράς ἀρθρῶν μου εἰς τὴν «Οἰκονομικὴν Πατρίδα» ἄς μοῦ ἐπιτραπῆ ἑλλείψει χώρου νὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῶν «Νέων Δρόμων»,

Μὲ τὸ θέμα τοῦτο σχετίζεται καὶ τὸ πιστωτικὸν μας σύστημα, τὸ ὁποῖον εὐρίσκω ἀσυμπλήρωτον, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου αἱ ἐπιχειρήσεις ἡμῶν, καὶ μάλιστα αἱ Βιομηχανικαί, δὲν εὐρίσκουν τὰς ἀναγκαιούσας εἰς αὐτὰς πιστώσεις, ὡς θὰ ἐδικαιοῦντο, σύμφωνα πρὸς τὰς ἐπικρατούσας σήμερον ἀντιλήψεις, καθ' ἃς τὸ πιστωτικὸν λειτούργημα εἶνε δημόσιον κοινῆς ὠφελείας ζήτημα, ἐξ οὗ καὶ ἡ κίνησις τῶν σοσιαλιστῶν καὶ τῶν ἐθνικοσιαλιστῶν πρὸς ἐθνικοποίησιν τῶν Τραπεζικῶν Ἰδρυμάτων.

Ἄλλὰ καὶ ἡ πρὸ διετίας ἐπιτευχθεῖσα ἐν Γαλλίᾳ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Μπλοῦμ μεταρρυθμισίς συμφώνως σοσιαλιστικῶν ἀρχῶν τοῦ καθεστῶτος τῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας, μὲς πείθει ὅτι αἱ ἀντιλήψεις περὶ τοῦ πιστωτικοῦ θεσμοῦ ἔχουν στραφῆ πρὸς τὴν ἐθνικοποίησιν αὐτοῦ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΑΚΑΚΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΟΥ ΛΗΣΑΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

1η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ἀρχίζει ἡ νοσοκομικὴ περίθαλψις τῶν ἠσφαλισμένων.

Σχετικαὶ δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ λέγουσιν τὰ ἑξῆς :

«Μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς Νοσοκομικῆς περιθάλψεως τῶν ἐπειγουσῶν χειρουργικῶν περιπτώσεων, τὴν 1ην Σεπτεμβρίου εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν 15ην Σεπτεμβρίου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τὸ Ἴδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἀπεφάσισε ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου (ἀπὸ σήμερον) νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν νοσοκομικὴν περίθαλψιν καὶ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας περιπτώσεις χειρουργικῆς καὶ παθολογικῆς, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν χρονίων νοσημάτων, τῶν ὁποίων ἡ περίθαλψις θ' ἀρχίσῃ ὀλίγον βραδύτερον.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ νοσοκομικὴ περίθαλψις ἡ ὁποία, ὡς γνωστὸν, ἀφορᾷ μόνον τοὺς ἀμέσως ἠσφαλισμένους καὶ ὅχι καὶ τὰ μέλη οἰκογενείας, θ' ἀρχίσῃ τμηματικῶς λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ἀπάρκτους ἀριθμοῦ κλινῶν, δηλαδή θὰ γίνεταί ἐπιλογὴ τῶν περισσότερων ἐπειγουσῶν περιπτώσεων, πολὺ συντόμως ὅμως ὁ εἰς κλίνας ἐξοπλισμὸς τοῦ Ἰδρυματος θὰ ἐπιτρέψῃ ὥστε νὰ μὴ γίνεταί τέτοια διακρίσις, ἀλλ' ὅλοι οἱ ἠσφαλισμένοι νὰ περιθάλπωνται, τηρουμένης μόνον τῆς σειράς προτεραιότητος.

Τὴν 1ην Νοεμβρίου τέλος θ' ἀρχίσῃ καὶ ἡ γενικὴ λειτουργία τῶν ἰατρῶν καὶ αἱ κατ' οἶκον ἐπισκέψεις, οὕτως ὥστε ἀπὸ τῆς ἡμέρας αὐτῆς νὰ μποροῦμεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ὀλοκληρώθη πραγματικῶς ἡ λειτουργία ὀλοκλήρου τοῦ κλάδου τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ἐπιθυμῶ ν' ἀνασκαπῶ τὸ ἔργον, ποῦ ἐπετέλεσε τὸ Ἴδρυμα μέχρι σήμερον καὶ τὸ ὁποῖον ὀφείλω νὰ τοῦσω προκαταβολικῶς, εὐρίσκω πλήρως καὶ ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς προσδοκίας, τὰς ὁποίας ἐστήριξεν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ τὸ κοινὸν τῶν ἠσφαλισμένων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐργοδοτῶν, οἱ ὅποιοι ἐνδιαφέρονται ἐξ ἴσου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μισθωτῶν τῶν.

Τὸ Ἴδρυμα ἤρχισε τὴν περίθαλψιν τοῦ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς λειτουργίας του, δηλαδή ἐδῶ μὲν καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1937, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην δὲ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1938.

Ἡ περίθαλψις τοῦ ἀτυχήματος δὲν εἶναι μόνον ἰατρικὴ, ἀλλὰ καὶ χρηματικὴ, δηλαδή παρέχονται εἰς τοὺς ἀτυχοῦντας καὶ ἐπιδόματα διὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀποχῆς τῶν ἐκ τῆς ἐργασίας, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ συντάξεις εἰς τοὺς καθισταμένους ἀναπήρους καὶ ταῦτα, σημειωτέον, χωρὶς νὰ ἐξετάζεται ὁ χρόνος καθ' ὃν οἱ ἠσφαλισμένοι αὐτοὶ διετέλεσαν ἐγγεγραμμένοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ κατέβαλον εἰσφοράς.

Ἀκολουθῶς ἤρχισε τὴν 1ην Ἰουνίου εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν 1ην Ἰουλίου εἰς τὸν Θεσσαλονίκην ἡ χορήγησις τῶν παροχῶν μητρότητος, δηλαδή τῶν ἐπιδόματων κυοφορίας, λοχείας καὶ θηλάσεως, καθὼς καὶ πεντακοσιοδράχμου βοηθήματος τοκετοῦ, ἀπὸ 1ης Αὐγούστου δὲ καὶ τοῦ μαιευτικοῦ δέματος εἰς τὰς ἐπιτόκους. Τὸ τελευταῖον αὐτὸ εἶναι μιὰ πρωτότυπος καὶ συγχρόνως ἐνέργεια ἀποδεικνύουσα πολιτισμένην ἀντίληψιν τῆς διοικήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἐπίσης ἀπὸ 1ης Ἰουνίου ἤρχισε καταλλόμενον καὶ τὸ ἐκ δρχ. 1250 βοήθημα δι' ἐξοδα κηδείας. Εἰς ὅλα αὐτὰ προσετέθη ὡς εἶπον ἤδη ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ἡ ὀργανώσις τῆς νοσοκομικῆς περιθάλψεως τῶν ἐπειγουσῶν χειρουργικῶν περιπτώσεων.

Βεβαίως προκειμένου περὶ τῆς ὀλοσχεροῦς λειτουργίας τοῦ κλάδου ἀσθενείας παρέστη ἀνάγκη ἀναβολῆς αὐτῆς, ἀντὶ δηλαδή τῆς 1ης Ἰουνίου, ὡς εἶχεν ἀποφασισθῆ, ἠναγκάσθημεν νὰ τὴν ἐφαρμόσωμεν τμηματικῶς καὶ βραδύτερον, κάπως, ἀλλὰ τοῦτο ἦτο ἀναπότρεπτον ἔνεκα τῆς ἀνάγκης νὰ φροντίσωμεν προηγουμένως διὰ τὸν πλήρη ἐξοπλισμὸν τοῦ Ἰδρυματος καὶ ἀπὸ ἀπόψεως κλινῶν καὶ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

1η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. 'Επί τῇ δημοσιεύσει τῆς τετραμεροῦς συμφωνίας ὁ διεθνῆς Τύπος ἐξετάζει τὴν σημασίαν τῶν πρὸς τὴν Γερμανίαν παραχωρουμένων ἐδαφῶν.

Τὰ σημερινὰ σύνορα τῆς Γερμανίας καὶ Τσεχοσλοβακίας χωρίζονται ἀπὸ τὰ Σουηδία ὄρη, κατεχόμενα ὑπὸ τῆς δευτέρας. Τὰ ὄρη αὐτὰ ἔχουν μῆκος 300 καὶ πλέον χιλιομέτρων καὶ συνίστανται ἐξ ἀλύσεων, αἵτινες κατὰ τόπους λαμβάνουν διαφόρους ὀνομασίας. Εἶναι πλούσια εἰς ὄρυκτά, ἔχουν πολλὰ γαιανθρακωρυχεία, μεταλλεύματα σιδήρου, χαλκοῦ, ἀρσενίτου καὶ νικελίου. Κύρια βιομηχανικά κέντρα εἶναι αἱ ἀνθρακοφόροι περιοχαὶ τοῦ Βάλδεμβουργ. Σάλτσλορ καὶ αἱ περιφέρειαι Χύρτσπερ, Γλάτς καὶ Τροπάου.

Ἡ περιφέρεια τοῦ Γλάτς, ἔχουσα 200 χιλιάδων κατοίκων, καλύπτεται ὑπὸ δασῶν καὶ ἔχει πλουσιώτατα μεταλλεία. Ἡ ὁμώνυμος πρωτεύουσα τῆς περιφέρειας ἔχει 17.000 κατοίκους, ἐργοστάσια ὑφαντουργίας καὶ ἄλλας βιομηχανίας. Ἡ περιφέρεια τοῦ Ἀουσιγκ ἔχει ὡς πρωτεύουσαν τὴν ὁμώνυμον πόλιν, 40.000 κατοίκων εὐρισκομένην ἐπὶ τῆς συμβολῆς τῶν ποταμῶν Βιέλα καὶ Ἐλβα, καὶ ἔχουσαν δύο λιμένας καὶ σταθμὸν ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Εἶναι σπουδαιότατον διακοσμητικὸν καὶ ἐμπορικὸν κέντρον. ἔχει βιομηχανίαν ζακχαρέως, σάπωνος, κατεργασμένων μετάλλων καὶ χημικῶν προϊόντων.

Μερικαὶ ἄλλαι ἀπὸ τὰς σημαντικώτερας πόλεις τῆς περιφέρειας τῶν Σουητικῶν εἶναι τὸ Κάρλσμπαϊντ, ὀνομαστὴ διεθνῆς λουτρόπολις, μὲ 20.000 κατοίκους. ἔχει ἐργοστάσια βελονῶν, πορσελάνης ζακχαρωδῶν κλπ. Τὰ ὕδατά τῆς ἐξάγονται εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Μαριενβάδ, περίφημος ἐπίσης λουτρόπολις, μὲ 7.000 κατοίκους. ἔχει νεωτάτας ἐγκαταστάσεις καὶ εἶναι σπουδαιότατον τουριστικὸν κέντρον. Ἐγκερ, πόλις 30.000 κατοίκων ἐπὶ τοῦ ὁμώνυμου ποταμοῦ. Σπουδαῖον σιδηροδρομικὸν κέντρον μετὰξὺ Βοημίας, Σαξωνίας καὶ Βαυαρίας. ἔχει σβαρὰν βιομηχανίαν, ἰδίως μεταλλουργείων, ὑφαντουργείων καὶ χημικῶν προϊόντων. Τέπλιτς, σπουδαῖον βιομηχανικὸν κέντρον καὶ σιδηροδρομικὸς κόμβος. ἔχει βιομηχανίαν ὑφανμάτων, μετάλλων, ὑάλων καὶ χημικῶν προϊόντων. Εἰς τὴν περιφέρειάν του εὐρίσκονται σημαντικὰ λιγνιτωρυχεία, ἀλκαλικά καὶ ραδιοῦχοι πηγαί. Τροπάου 35.000 κάτοικοι, πρωτεύουσα τῆς μέχρι τοῦ 1918 Αὐστριακῆς Σιλεσίας.

Γενικῶς, ἡ ἐκχωρουμένη περιφέρεια εἶναι πλούσια εἰς μεταλλεύματα, βιομηχανίαν ὑάλων καὶ ὑφαντουργείων καὶ ἱαματικῶν πηγῶν. Ὁ πληθυσμὸς τῆς ἀνέρχεται εἰς πλέον τοῦ ἡμίσεος. Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, εἰς τὰς ἄλλας περιφέρειας, αἵτινες παραμένουν εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν, ὡς προσέβλεπεν, ἄλλως τε, τὸ ἀρχικὸν σχέδιον, θὰ γίνῃ ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν Γερμανῶν μὲ τοὺς Τσεχοὺς τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὰς ἐκχωρουμένας περιοχάς.

Τὸ Πίλσεν, ἡ ὀνομαστὴ διὰ τὸν ἐκλεκτὸν ζῦθον τῆς καὶ δευτέρα μετὰ τὴν Πράγαν πόλις τῆς Μοραβίας, παραμένει ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν Τσεχῶν. Εἰς τὸ Πίλσεν εὐρίσκονται καὶ παραρτήματα τῶν μεγάλων πολεμικῶν ἐργοστασίων Σκόνντα, αἵτινα ὅμως μετεφέρθησαν πρὸ καιροῦ διὰ λόγους ἀσφαλείας ἀπὸ ἀεροπορικῆς ἐπιδρομῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Καρπαθίων Ἡ νέα μεθόριος μετὰξὺ Γερμανίας καὶ Τσεχοσλοβακίας θὰ διέρχεται εἰς ἀπόστασιν δέκα χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ Πίλσεν.

Ἡ περιφέρεια τοῦ Τέσεν, ἡ διεκδικουμένη ὑπὸ τῆς Πολωνίας, διότι εἰς αὐτὴν εὐρίσκονται 80 χιλιάδες Πολωνῶν, παράγει τὰ 90 ἑκατοστὰ τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ γαιάνθρακος.

Ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως ὁ γερμανικὸς στρατὸς ἐνισχύεται κατὰ 400 χιλιάδας ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως.

Εἰς τὴν ἐκχωρουμένην περιφέρειαν δὲν ὑπάρχει σημαντικὴ πολεμικὴ βιομηχανία. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὀχυρώσεις τῆς Τσεχοσλοβακίας, τὰς γνωστάς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Γραμμὴ Μαζινώ Νο 2», αἱ σημαντικώτεραι ἐξ αὐτῶν εὐρίσκονται ἔξω τῆς περιφέρειας τῶν Σουητικῶν. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ εἰς τὴν σουητικὴν περιοχὴν ὀχυρώματα προοριζόμενα νὰ ἀναχαιτίσουν τὴν ἀμεσον προέλασιν τοῦ ἀντικάλου, αἵτινα θὰ καταληφθοῦν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.

Παρατεῖται ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν τῆς Ἀγγλίας κ. Ντάφ Κοῦπερ ριζικῶς διαφωνῶν πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως

Ἀρχεται ἡ ἐξοδος τῶν Γερμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν πρώτην ἀμιγῆ Σουητικὴν περιφέρειαν.

Ἡ Τσεχοσλοβακία ἀποδεχθεῖσα τὰς Πολωνικὰς ἀξιώσεις ἐξέδωκεν ἀνα-

κοινωθὲν ἐπὶ τῆς ἀξιώσει τῶν Πολωνῶν περὶ παραχωρήσεως τμήματος τῆς περιοχῆς τοῦ Τέσεν. Τὸ ἀνακοινωθὲν λέγει ὅτι τὸ ὀδυνηρὸν τοῦτο μέτρον ἐλήφθη ἐν πλήρει ὁμοφωνίᾳ μετὰ τῶν ὑπευθύνων προσωπικοτήτων τῶν πολιτικῶν κομμάτων.

2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ἀγγέλεται ὁ θάνατος τοῦ στρατάρχου καὶ πρώην πρωθυπουργοῦ τῆς Ρουμανίας Ἀβαρέσκο.

Ὁ μεταστάς τὸ 1907 ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τὸ 1911 ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ ρουμανικοῦ στρατοῦ. Κατὰ τὸν Παγκόσμιον Πόλεμον ὡς διοικητὴς στρατιᾶς, κατώρθωσε νὰ ἀναχαιτίσῃ τὰ στρατεύματα τοῦ Μάκενζεν καὶ νὰ σώσῃ τὴν Μολδαυίαν ἀπὸ τὴν γερμανικὴν εἰσβολήν. Τὸ 1916 ἀνέλαβε τὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ ρουμανικοῦ στρατοῦ καὶ τὸ 1918 ἐσχημάτισε διὰ πρώτην φοράν κυβέρνησιν. Ἐκτοτε ἀπεχώρησε τοῦ στρατοῦ καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν πολιτικὴν. Συνειργάσθη μετὰ τοῦ Τάκε Ἰωνέσκου, ὑπῆρξε δὲ ἰδρυτὴς καὶ ἀρχηγὸς τοῦ «Λαϊκοῦ Κόμματος». Ὁ Ἀβαρέσκου ἀνέλαβε δύο ἀκόμη φορές τὴν πρωθυπουργίαν κατὰ τὸ 1920—1921 καὶ κατὰ τὸ 1927—1929. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρέμεινεν εἰς τὸ περιθώριον τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

3 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Συνεχίζεται ἡ κατάληψις ὑπὸ τοῦ Ράιχ τῶν Σουητικῶν περιοχῶν. Νέαι συγκρούσεις Ἀγγλῶν καὶ Ἀράβων εἰς Παλαιστίνην.

Συμμορία Ἀράβων ἐπέδραμε κατὰ τῆς Τιβεριάδος. Ἐφονεύθησαν εἴκοσι καὶ πλέον Ἑβραῖοι, μετὰξὺ τῶν ὁποίων 6 ἕως 7 παιδιά. Ἐκ τῶν Ἀράβων ἐφονεύθησαν 4 καὶ ἠχμαλωτίσθησαν τρεῖς.

4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ἐορτάζεται εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον ἡ «Ἡμέρα τῶν ζῶων».

Συνέχεια τῆς καταλήψεως ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ τῶν σουητικῶν περιφερειῶν. Ὁ Χίτλερ ἔφθασεν εἰς Κάρλσμπαϊντ, ὅπου ἐξεφώνησε λόγον. Ἀφ' ἐτέρου ἤρχισεν ἡ ἐκκένωσις τῶν οὐγγρικῶν περιοχῶν ἀπὸ τὰ τσεχοσλοβακικά στρατεύματα. Εἰς τὴν Ποΐγαν ἡ κυβέρνησις παρητήθη ἀνασυγκροτηθεῖσα πάλιν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Σίροβου.

5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ἡ γαλλικὴ Βουλὴ καὶ Γερουσία παρέσχον ψῆφον ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν κυβέρνησιν Νταλαντιέ, πλην τῶν σοσιαλιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπέσχον τῆς ψηφοφορίας, καὶ τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι κατεψήφισαν.

Ὁ πρόεδρος τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας κ. Μπένες παρητήθη, καθήκοντα δὲ προέδρου ἀνέλαβε προσωρινῶς ὁ πρωθυπουργός. Ἡ παραίτησις ἐρμηνεύεται ὡς διευκόλυνσις τοῦ στρατηγοῦ Σίροβου νὰ ἐφαρμόσῃ πολιτικὴν συνεργασίαν μὲ τὴν Γερμανίαν καὶ Πολωνίαν. Συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων ἡ κατάληψις τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ζώνης. Ἀφ' ἐτέρου οἱ Γερμανοὶ προβάλλουν ἤδη ἀξιώσεις ἀποζημιώσεως διὰ τὰς γενόμενας ζημίας εἰς τοὺς Σουητῆς.

Εἰς τὴν Παλαιστίνην ἡ κατάστασις ἐκτάκτως σοβρὰ. Διεκόπησαν ὅλαι αἱ ταχυδρομικαὶ καὶ τηλεγραφικαὶ συγκοινωνίαι.

6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει περὶ μὴ δημοψηφίσματος εἰς τὰς Σουητικὰς περιφέρειας εἰς ἃς προβλέπεται τοιοῦτον διὰ τῶν συμφωνιῶν Μονάχου. Θὰ διανεμηθοῦν μετὰξὺ Γερμανίας καὶ Τσεχοσλοβακίας μὲ ἀνταλλαγὴν πληθυσμῶν.

Ἐν Μπρατισλάβη σχηματίζεται ἡ πρώτη Σλοβακικὴ κυβέρνησις. Ἐν Ἀγγλίᾳ παρέχει ἡ Βουλὴ ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν κυβέρνησιν.

7. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ἐπῆλθε κατ' ἀρχὴν συμφωνία μετὰξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας. Ἡ Ἀγγλία θὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν Ἰταλικὴν αὐτοκρατορίαν δὲ Ἰταλία θὰ ἀνακαλέσῃ τοὺς ἐν Ἰσπανίᾳ ἐθελοντάς.

Τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα συνεπλήρωσαν τὴν κατάληψιν ὅλων τῶν παραχωρηθεισῶν περιοχῶν.

Ἀγγέλεται ἐξ Ἱερουσαλὴμ ὅτι κατ' ἐπισήμους πληροφορίας 140 ἄτομα ἐφονεύθησαν κατὰ τὰς τελευταίας 24 ὥρας εἰς διαφόρους ταραχάς.

8. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ἡ Ἰταλία ἀνακοίνωσεν ὅτι ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς αὐσιαστικὴν ἀνάκλησιν τῶν ἐθελοντῶν ἐξ Ἰσπανίας. Οἱ Ἰσπανοὶ ἐθνικισταὶ δέχονται τὴν ἀπομάκρυσιν τῶν Ἰταλῶν ἐθελοντῶν ἐξ Ἰσπανίας. Συνεπληρώθη ἡ ὑπὸ τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων κατάληψις τῆς πέμπτης ζώνης τῶν σουητικῶν περιφερειῶν. Συνεχίζονται αἱ τσεχοουγγρικαὶ διαπραγματεύσεις διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν περιφερειῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ παραχωρηθοῦν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν. — Συνεχίζονται αἱ κινήσεις διὰ τὴν προσάρτησιν τῶν ρουθηνικῶν περιφερειῶν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, αἱ Ρουθῆνοι ὅμως ἡγέται ἐπιμένουν ὅπως ἀποκτήσουν αὐτονομίαν ἐντὸς τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ κράτους.

μέρους της βιομηχανικής του δυνάμεως, το κέρδος της Γερμανίας είχε σχετικώς μικρόν διότι η δύναμις της παραγωγής της είχε ήδη σημαντικωτάτη, ιδιαιτέρως εις την ύφαντουργίαν.

Τό εξωτερικόν της εμπορίου επίσης δεν θα αύξηθη κατά σημαντικήν αναλογίαν.

Η εξαγωγή της Τσεχοσλοβακίας, άνεληθησα εις 12 δισεκατομμύρια κορώνας τό 1937, άντεπροσώπευε μόλις μικρόν τμήμα της γερμανικής, άνερχομένης εις 86 δισεκατομμύρια μάρκα, έφ' όσον 100 κορώνες αξίζουν 8,60 μάρκα.

Αί εξαγωγαι βιομηχανικών προϊόντων άνήργοντο εις όκτώ και ήμισυ δισεκατομμύρια κορώνας, αλλά δύο και ήμισυ δισεκατομμύρια προήρχοντο από εξαγωγήν πρώτων ύλών και έν δισεκατομμύριον από έξαγωγάς ειδών διατροφής.

Οί αντίστοιχοι άριθμοί διά την Γερμανίαν ήσαν 4 700 εκατομμύρια μάρκα διά τά έτοιμα προϊόντα και έν δισεκατομμύριον διά τάς πρώτας ύλας και τά ήμικατεργασμένα προϊόντα.

Αί εξαγωγαι της Τσεχοσλοβακίας προς την Γερμανίαν, ως και αί εκ Γερμανίας εισαγωγαι άνήρχοντο εις δύο δισεκατομμύρια κορώνας.

Η βιομηχανία των σουδητικών περιφερειών συνηγωνίζετο συχνά την γερμανικήν εις τάς ξένας αγοράς. Ο συναγωνισμός ούτος θα πάυση ασφαλώς προς βλάβην των Σουδητών, οι όποιοι άφ' έτέρου θα δυσκολευθούν να συναγωνισθούν την γερμανικήν βιομηχανίαν έντός του Ράιχ.

Η βιομηχανία της Βοημίας έπροσταύετο πράγματι από την αυτοκρατορίαν των Άμφβούργων έναντίον της γερμανικής από ύψηλους τελωνειακούς δασμούς. Αφ' έτέρου έχρησιμοποiei σχετικώς εύθηνην εργατικήν δύναμιν λόγω του σχετικώς χαμηλοτέρου επιπέδου ζωής των εργατών της.

Τό επίπεδον της ζωής θα τελει νά έξισωθί έντός του Ράιχ. Η ύψωσις των μισθών εις την Βοημίαν είχε δυνατόν να γίνει λόγω της άντιστοιχίτις μετατροπής της κορώνας εις μάρκα, άν τηρηθί ή τακτική, ή όποια έφηρμόσθη έν Αυστρία, όπου τό σελίνιον άντηλλάγη με βάσιν 3 διά 2 μάρκα, ένω ή τιμή ήτο δύο σελίνια τό μάρκον.

Επομένως ή σουδητική βιομηχανία θα δυσκολευθί πολύ να ζήση. Η συνεισφορά της δεν θα ένισχύση την παραγωγικήν δύναμιν της Γερμανίας, τόσον μάλλον όσον θα στερηθί το άνεφοδιασμό της από την ύπόλοιπον Βοημίαν, όπως εις την περίπτωσιν της σακχαροβιομηχανίας, ή όποια δεν θα έχη πλέον τεύτλα.

Η παρακμή της δύναται άπλώς να άπελευθερώση τό Ράιχ από ένα συναγωνισμόν. Η Γερμανία επίσης δεν θα εύρη εις την Βοημίαν τάς πρώτας ύλας, των ό των στερείται. Τό έλλειμμά της εις είδη διατροφής πιθανώς θ' αύξηθί.

Αντιθέτως όμως ή νέα Τσεχοσλοβακία θα έχη μεγαλύτερον πλεόνασμα αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊόντων, τό όποιον θα δύναται να προσφέρη εις την Γερμανίαν άν έπιτευχθί οικονομική συμφωνία μεταξύ των δύο χωρών.

Μεγάλην έντύπωσιν προξενεί τό άρθρον του Λόρδου Λέυδ λέγοντος ότι ή Άγγλία ως λαός έχει ανάγκην να άσκηθί εις την έκ της ύποχρεωτικής θητείας πρόσροχόμενην «πειθαρχίαν» διότι «ό πόλεμος δεν είναι πλέον ζήτημα μονίμων ή μισθοφορικών στρατευμάτων και έτοιμων πολεμικών πλοίων. Περιλαμβάνει πλέον όλους τους κατοίκους μιås χώρας. Δεν ύπάρχει πλέον άμαχος πληθυσμός».

Και προχωρεί ούτω :

«Ασφαλώς τό πρώτον βήμα είναι ό καταρτισμός έθνικού μητρώου. Εάν ένα τοιοϋτον μητρώον ύπήρχε πρό τριών έβδομάδων, πλείστα καταστροφικά θ' άπετρέποντο. Τό κοινόν θα έφοβείτο και θα κατεπλήσσετο όλιγώτερον και ό μηχανισμός της άμύνης θα καθίστατο αυτομάτως πολύ περισσότερο άπλοϋς.

Θά έπρεπε να ύποθέση κανείς ότι ό τελευταίος πόλεμος με τάς καταστροφάς του και την κακήν χρησιμοποίησιν των άτομικών δυναμοτήτων, έκαμε τους έθνοντας ν' άντιληφθούν την ανάγκην ενός τοιοϋτου μητρώου. Τά σφάλματα όμως του 1914 επανελήφθησαν τό 1938.

Δι' άλλην μίαν φοράν είδαμε έφέδρους καλουμένους υπό τά όπλα και έγ καταλείποντας τάς θέσεις των εις ζωτικής σημασίας βιομηχανίας, χωρίς τά λαμβάνεται φροντίς περί της άντικαταστάσεως των ανθρώπων αυτών εις τάς βιομηχανίας των κατά την διάρκεια των εν πολέμω ύπηρεσίας των. Είδαμε επίσης χιλιάδας άνδρων εγκαταλείποντας εργασίας εις τάς όποιās ήσαν ειδικευμένοι διά να προσφέρουν τάς ύπηρεσίας των εις θέσεις διά τάς όποιās δεν ήταν ούτε ικανοί, ούτε έξησκημένοι.

Τό έθνικόν μητρώον, άποιελεί τό καλύτερον προφυλακτικόν μέτρον κατά του πανικού και της συγχύσεως. Αίδει εις τον πολίτην την ήσυχίαν, ή όποια προ-

έρχεται από την βεβαιότητα ότι οι ύπηρεσίαι του θα χρησιμοποιηθούν δεόντως. Αίδει επίσης εις την κυβέρνησιν την δυνατότητα να προκοθιση εις όλους τους άνδρας και τάς γυναίκας τά καθήκοντα εκείνα εις τά όποια προσαρμόζονται αι ικανότητές των και συγχρόνως έπιτρέπει να φροντιση δια τάς γεωργικάς, βιομηχανικάς ή τάς άλλας άνάγκας άνεφοδιασμοί της χώρας εν άπολύτω άρμονία προς τάς στρατιωτικάς άνάγκας.

Ενθυμούμενος δέ τον παγκόσμιον πόλεμον λέγει : «Ο τελευταίος πόλεμος και αι μέθοδοί του, αποτελοϋν πειστικά έπιχειρήματα ύπέρ της ύποχρεωτικής θητείας. Τότε κατωρθώσαμε να έξασφαλίσωμεν ένα άριστον στράτευμα 3.000.000 άνδρων αποτελούμενον από έθελοντάς. Ησθάθημεν όμως, ιδίως κατά τά τελευταία στάδια του πολέμου, την ανάγκην και άλλων άνδρων, δι' άλλας κεφαλαίους σημασίας εργασίας. Πρό του τέλους του πολέμου, ήναγκάσθημεν να εφαρμόσωμεν ένα σύστημα ύποχρεωτικής διά προσκλήσεως θητείας, ούδέποτε όμως έφηρμόσθη τό σύστημα της ύποχρεωτικής θητείας διά τό σύνολον του πληθυσμοϋ.

Ποία ύπήρξαν τ' αποτελέσματα τούτου; Καθ' όλην την διάρκειαν του πολέμου, τά βάρη και αι άπώλεια κατεμερίσθησαν κατά τρόπον άνισον και άδικον μεταξύ του πληθυσμοϋ.

Ενώ αι ταλαιπωρίαι και ό θάνατος έβάρυναν καθ' όλοκλήρου τάς μυχόμενας δυνάμεις και μάς έστοίχισαν την άπώλειαν του καλύτερου μέρους της κοινωvίας μας, εις άλλους έδόθησαν ευκαιρίαι να πραγματοποιήσουν τεράστια κέρδη χωρίς τά πολεμήσουν.

Εκερδίσαμε τον πόλεμον. Τον έκερδίσαμε όμως κατά κακόν τρόπον. Αντι να δεχθώμεν την άρχήν της κοινής συμβολής και της υπό όλων παροχής ύπηρεσιών εις τό κράτος εν περιπτώσει άνάγκης, έθέσαμε τροχοπέδην εις την πρσπάθειάν μας προσκολληθέντες μέχρι της τελευταίας στιγμής εις τό σύστημα της διε' έθελοντιών διεξαγωγής του πολέμου, και άφέθημεν να ύποστώμεν ένα τεράστιον και περιττόν οικονομικόν φορτίον ώστε χάρις εις τό έθελοντικόν σύστημα άλλοι ν' ασχολώνται με την πλήρωσιν των βαλαντίων των και άλλοι να ζούν εν ασφαλεία εις τάς οίκιας των.

Κατά τό παρελθόν, όταν ό Λόρδος Ρόμπερτς εις μάτην έξήτει την καθιέρωσιν της ύποχρεωτικής θητείας, δεν είμεθα ούτε διά να την δεχθώμεν ούτε διά να κατανοήσωμεν την άνάγκην της έτοιμοι.

Τότε ό πόλεμος δεν είχεν ακόμη κρούσει τάς θύρας μας. Ένας νησιωτικός λαός, ασφαλής όπισθεν των πυροβόλων ενός Ισχυροϋ στόλου, δεν διέκρινε τον προσωπικόν κίνδυνον ούτε διά την ζωήν του ούτε διά την περιουσίαν του. Η χώρα όμως ήμπορεί να συγχωρηθί διότι δεν ήδυνήθη, τότε, να έκτιμήση έπακριβώς τά πράγματα.

Τώρα, τά πάντα μετεβλήθησαν. Όπου και άν μεταβώ, και από κάθε τάξεως και ηλικίας άνδρας και γυναίκας άκούω ότι όλοι είναι έξ ίσου άποφασισμένοι να ύπηρετήσουν τό σύνολον.

Είμαι πεπεισμένος περί του ότι όλόκληρος ή χώρα είναι ήνωμένη εν τή αποφάσει της όπως τά γεγονότα των τελευταίων έβδομάδων μη επαναληφθούν έφεξής, και ότι όλοι και εις τά άνώτερα και εις τά κατώτερα στρώματα είναι άποφασισμένοι ν' ακολουθήσουν την διαταγήν την όποιαν ή κυβέρνησις θα δώση.»

14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ο πρώην πρωθυπουργός της Ούγγαρίας κ. Νταρανόι μετέβη εις Μόναχον και συνωμίλησε με τον Χίτλερ επί της διακοπής των ούγγρο-τσεχικών διαπραγματεύσεων. Συγχρόνως ό διευθυντής του ούγγρικού ύπουργείου Έξωτερικων μετέβη εις Ρώμην διά τον αυτόν σκοπόν. Εν τώ μεταξύ ή Ούγγαρία έκάλεσε δέκα ήλικίας υπό τά όπλα. Η Ιταλία εν αντιθέσει προς την Γερμανίαν, φέρεται εύνοήσα την λύσιν κοινών ούγγροπολωνικών συνόρων.—Ο ύπουργός των Έξωτερικων της Τσεχοσλοβακίας συνητήθη με τον Χίτλερ, Ο Ισπανός πρωθυπουργός Νεγκριν εις λόγον του απέκρουσε την Ιδέαν χωρισμοϋ της Ισπανίας. Αφ' έτέρου ό τύπος της έθνικής Ισπανίας άποκρούει την Ιδέαν της μεσολαβήσεως και της παλινρθώσεως.—Τό άποικιακόν ζήτημα τίθεται πάλιν υπό συζήτησιν.— Η Γερμανία έτοιμάζεται να προτείνη άεροπορικόν σύμφωνον εις την Άγγλίαν, ή όποια εν τώ μεταξύ έντείνει την έξοπλιστικήν της προσπάθειαν.

Εις την Κηδείαν του Μεγάλου δουκός Κυρίλλου της Ρωσσίας, παρέστησαν μεταξύ άλλων ό Αντιβασιλεύς πρίγκηψ Παύλος και ή πριγκήπισσα Ολγα της Γιουγκοσλαβίας. Επίσης παρέστησαν αι Έλληνίδες πριγκήπισσαι Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. Γιουγκοσλαβίας. Επίσης παρέστησαν αι Έλλάδος, Μαρία, του πρίγκηπος Γεωργίου της Ελλάδος, ή Μεγάλη δούκισσα Μαρία, οι πρεσβευται Ελλάδος, Γιουγκοσλαβίας, Αιγύπτου και άλλα μέλη του διπλωματικού σώματος.

ἀφ' ὧν ὠμίλησαν ὁ κ. Μποννὲ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Διὰ τοῦ ἐκδοθέντος ἀνακοινωθέντος ἀγγέλλεται ἡ ρῆξις τῆς συνεργασίας τοῦ κόμματος μετὰ τοὺς κομμουνιστάς. Εἰς τὴν Ρώμην ἔληξαν αἱ συνομιλίαι μεταξὺ τοῦ Γερμανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν κ. κ. Μουσσολίνι καὶ Τσιάνο, ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία δεχθῶν τὴν διαιτησίαν ἐπὶ τῆς οὐγγροσεχικῆς διαφορᾶς. Μεταξὺ Γερμανίας καὶ Πολωνίας ἐπετεύχθη κατ' ἀρχὴν συμφωνία ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀπελάσεως τῶν ἐν Γερμανίᾳ Πολωνῶν Ἐβραίων καὶ ἀνεστάλησαν αἱ ἐκτοπίσεις. Ὁ Γερμανὸς στρατηγὸς φὸν Ἔππ, εἰς ὁμίλιαν τὴν ἐθεσε τὰς ἀποικιακὰς διεκδικήσεις τοῦ Ράιχ, γενικῶς δὲ σημειοῦται δραστηριότης ἐπὶ τοῦ ἀποικιακοῦ ζητήματος. Εἰς τὸ Χανκόου οἱ Ἰάπωνες ἐγκατέστησαν ἰαπωνόφιλον κινεζικὴν κυβένησιν, μετὰ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ διαπραγματευθοῦν τὴν εἰρήνην.

31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ἀνηγγέλθη συμπλήρωσις τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ἔχουσα χαρακτηριστικὰ ἐνισχύσεως τῶν παραγόντων τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης. Ἐννέα χιλιάδες Πολωνοεβραῖοι εὐρίσκονται εἰς τὴν μεθόριον, ἐν ἀναμονῇ τῶν ἀρχομένων σήμερον πολωνογερμανικῶν συνεννοήσεων ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Ὁ Γερμανὸς ἐπιτελάρχης στρατηγὸς Μπέκ καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ Α' σώματος στρατοῦ Φὸν Ρούστεκ παρητήθησαν. Ὁ Τσάνγκ Κάι Σhek ἐδήλωσεν ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν Ἰαπῶνων.

ΟΙ ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΟΥ ΤΟΛΣΤΟΙ

Ὁ γαλλικὸς τύπος ἀνέφερεν προσφάτως ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Λέοντος Τολστόϊ ἀγῶν ἤδη ἡλικίαν 70 ἔτων, ζεῖ μίαν ζωὴν διαρκοῦς κινήσεως, πλὴν δύο μηνῶν τοῦ θέρους τοὺς ὁποίους διέρχεται εἰς τὸ Σχόνεν τῆς Σουηδίας. Εἶναι συγγραφεὺς, μουσικὸς, γλύπτης καὶ ζωγράφος. Συνήθως ταξειδεύει εἰς τὰς Ἰνδίας, εἰς τὴν Γροιλανδίαν, εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Τὸ 1936 εὐρισκόμενος εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔκαμεν μίαν ἐπιτυχεστάτην προτομὴν τοῦ Μουσσολίνι, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ Ἰταλὸς Δικτάτωρ ἔμεινε ἐνθουσιασμένος.

Ὅστις θεωρεῖται ὡς θεμελιωτὴς τοῦ σουηδικοῦ κλάδου τῆς οἰκογενείας Τολστόϊ, Ζῶντος ἀκόμη τοῦ πατρὸς του, ὁ κόμης Λέων Τολστόϊ συνέπεσεν νὰ νοσηλευθῇ εἰς μίαν κλινικὴν ἐν Σουηδίᾳ. Ἐκεῖ ἐρωτεύθη μίαν Σουηδὸν νοσοκόμον. Τὴν ἐνυμφεύθη καὶ ἐπανῆλθε μετ' αὐτῆς εἰς τὴν Ρωσίαν. Ἀπέκτησεν ὀκτὼ τέκνα. Ἐξ αὐτῶν ὁ Πέτρος Λέοντος Τολστόϊ ἦτο 11 ἔτων καὶ μαθητὴς εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν Πετροπόλεως, ὅταν ἔπεσεν ἡ Αὐτοκρατορία.

Κατόπι πολλῶν περιπετειῶν ὅλη ἡ οἰκογένεια τοῦ Λέοντος Τολστόϊ ἐφθασεν εἰς Σουηδίαν. Ὁ Πέτρος—ὁ ἕγγονος τοῦ μεγάλου φιλοσόφου νυμφευθεὶς Σουηδὴν, ἀνέκτησεν ἰδικὴν του οἰκογένειαν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Σιμελεμπέργε τῆς Σουηδίας ὅπου ζεῖ μίαν ἐντελῶς ἀγροτικὴν ζωὴν.

Ἐχει ἕνα ὠραῖο ἀγρόκτημα, γεμᾶτο ἀπὸ τὰ πικρὰ σπάνια φυτὰ καὶ δένδρα. Ἐκεῖ βγάζει καὶ μέλι καὶ ἀπασχολεῖται μετὰ τὰς ἀγελάδας του καὶ τὰ πουλερικά του ὅπως ἄλλοτε ὁ παπποῦς του, ὁ ὁποῖος ἐδίδασκε εἰς τὰ συγράματά του, ὅτι ὁ ἄνθρωπος βρίσκει τὴν εὐτυχίαν του, ὅταν ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς φύσεως. Ὁ ἕγγονος τοῦ Τολστόϊ δουλεύει ὀκτὼ ὥς δέκα ὥρες τὴν ἡμέραν, χωρὶς νὰ κουράζεται. Ἡ ἐργασία εἰς τὸ ὑπαιθρον δὲν κουράζει τοὺς γερούς ὄργανισμούς. Ἀπεναντίας τοὺς τονώνει. Καὶ ὁ ἕγγονος τοῦ μεγάλου Ρώσου φιλοσόφου εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἡσυχὴν αὐτῆν ζωὴν του, εἰς τὸ κτῆμα ὅπου διὰ λόγους ρωμαντικοῦς ἢ οἰκονομικοῦς δὲν ὑπάρχει ἠλεκτρικὸς.

Δύο ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς του, ἕξ ἄλλου, ἐργάζονται εἰς ἕνα γραφεῖον εἰς τὴν Στοκχόλμην καὶ τὸ καλοκαίρι περνοῦν τὶς διακοπὰς των, εἰς τὸ ὠραῖο ἀγρόκτημα τοῦ Πέτρος Τολστόϊ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ

Ἐν πάσῃ σεμνοπρεπεῖᾳ ἐγένετο ἐν τῇ Σιβιτανιδείῳ Σχολῇ πολιτικὸν μνημόσυνον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ τελετὴν τῆς Σχολῆς ὠμίλησεν ὁ κ. Γεώργιος Π. Παπαδόπουλος εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Ὅταν ἐγεννᾶτο ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς ἡ ἐλευθέρᾳ καὶ δούλῃ ἔκυψεν εἰς τὸ λίκνον του διὰ νὰ ἐλπίσῃ. Αἱ μακρυναὶ θάλασσαι καὶ ἡ ἀπέραντος γῆ ὅπου εἶχε σπαρῆ τὸ ἑλληνικὸν γένος, θῦμα κατακτήσεων, ἐπαναστάσεων καὶ διωγμῶν, συνεστάλησαν εἰς μίαν γὰ-

νίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀνακτόρου καὶ ἐστάθησαν ἐκεῖ, καὶ ἐκράτησαν σιωπηλαὶ τὴν ἀναπνοὴν των διὰ νὰ μὴ ταράξουν τὸν πρῶτον ὑπνον τοῦ βρέφους, τὸ ὁποῖον ἐξεπροσώπει τὴν εὐτυχίαν τὸ μέλλον. Ἀμέσως ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐσπευσαν ἀνάδοχοι μυριάδες παλμῶν, χιλιάδες ἐλπίδων καὶ προσέφεραν, τὴν πορφύραν τῶν αἱμάτων της ἀπὸ τὸν Νότον ἡ Κρήτη, ἀπὸ τὸν Βορρᾶν τὴν τελευταίαν λειτουργίαν της ἡ Ἁγία Σοφία καὶ ἐξ Ἀνατολῶν καὶ Δυσμῶν ἀναμνήσεις καὶ πόθους ὁ ἑλληνισμός. Καὶ ὠνομάσθη τὸ βρέφος πρὶν κὰν ἀνοίξῃ πρὸς τὴν ἡμέραν τοὺς ὀφθαλμοὺς Κωνσταντῖνος. Ὁ παλαιὸς ποιητὴς ἐστάθη κοντὰ του καὶ ἔδωκε τὸ ἑλληνικὸν αἶσθημα εἰς στίχους ὠραίους:

Δὲν εἶσαι βασιλεῦ παιδί
Δὲν εἶσαι μάννας γέννα
Οἱ πόθοι κι' ἡ ἐλπίδες μας ἐσμίξινε μαζί
Καὶ γέννησαν ἐσένα.

Καὶ ἀλήθεια οἱ πόθοι καὶ αἱ ἐλπίδες τοῦ ἔθνους εἶχον γεννήσει τὸν Βασιλεῦ. Ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας μάγυς ὑπόδουλος ἡ Ἑλλάς, κάτω εἰς τὰ ὑπόγεια ὅπου ἐτέλει τὰς μυστικὰς λειτουργίας της, ἐπάνω εἰς τὰ κρυφὰ σχολεῖα ὅπου ἐδίδασκε τὴν παράδοσιν, αὐτὸ τὸ ὄνειρον ὑφαίνεν, αὐτὸν τὸν στρατιάρχην ἐταίμαζεν, αὐτοῦ ἐσφυρηλάτει τὰ ὄπλα, αὐτοῦ ἐχρύσωνε μετὰ ἀκτίνας ἐλευθέρων ἡλίων τὸ στέμμα. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάς αὐτὸν ἐπερίμενε 14 ὀλόκληρα χρόνια πρὸ τῆς γεννήσεώς του, ἐνῶ ἐβασίλευεν ἀκόμη ὁ Ὄθων μὴ παρέχων ἐλπίδας διαδοχῆς, ὁ ποιητὴς ἔγραφε τοὺς ἑξῆς προφητικὸς στίχους στὴ ποίημά του γιὰ τὸν Κωνσταντῖνον Παλαιολόγον.

Ἄψυχο κορμὶ τὸν γδαίνει,
Ἡ Τουρκία, καὶ τὴν στολή του
ποῦ ἦταν ὅλη ἀετωμένη
τὴν εὐρῆκε, μοναχὰ
δὲν εὐρῆκε τὸ σπαθὶ του
καὶ τὸ στέμμα πουθενά.
Τὸ σπαθὶ τὸ κρύψαν μοῖρες
εἰς τὸν Ἰλισσοῦ ἐκεῖ πέρα
τὴν κορῶνα ἐσὺ τὴν πήρες,
ταξιδόρη τούρανου,
νὰ τὴν βάλλῃς μιὰ ἡμέρα
στὸ κεφάλι ἐνδὸς ξανθοῦ.

Καὶ παρήρχετο ὁ κνιρός. Καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης ὀδοντοφυΐας μέχρι τῶν πρώτων του λαλημάτων καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων του μέχρι τῶν πρώτων ὠρῶν τῆς μαθητικῆς του ζωῆς, ὁ κόσμος ἐκεῖνος τῶν κατακόπων ἤρῳων καὶ τῶν γερόντων ἀγωνιστῶν, ὁ κόσμος τῶν ἀπομάχων τῆς μεγάλης ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ χυμῶτος καὶ τοῦ νοῦ των ἐθεμελίωσαν τὴν ἐλευθέραν πατρίδα, ὕψωσε γύρω του πανύψηλον τεῖχος στοργῆς καὶ λατρείας.

Διότι θὰ ἦτο αὐτὸς ὁ ἀναμενόμενος ἐκ θεοῦ. Διότι θὰ ἦτο αὐτὸς ποῦ θὰ ἐπραγματοποιεῖ τῆς εἰμαρμένης τὴν παλαιὰν προσταγὴν. Διότι θὰ ἦτο αὐτὸς, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸ γύρισμα τοῦ χρόνου διὰ μέσου ἀγῶνων προσπαθειῶν καὶ ἀτυχημάτων, θὰ ὠδήγει κάποιε ἐπὶ κεφαλῆς χιλιάδων στρατοῦ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν χαρὰν καὶ τὴν δόξαν. Διότι θὰ ἔλευθέρωνεν αὐτὸς τὴν Μακεδονίαν, θὰ ἐδίδεν αὐτὸς τὴν Κρήτην εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ ἐπαίρνε αὐτὸς τὰ Γιάννενα.

Διαί; Παιδί δὲν ἦτο, ἄνθρωπος δὲν ἦτο καὶ αὐτός; Ἀλλὰ τὸ ἔθνος δὲν ἐδέχετο μετὰ τοὺς μεμψιμοιροὺς συζητήσιν.

Δὲν ἦτο παιδί, οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε διάδοχος, οὔτε θὰ ἦτο Βασιλεὺς ὅπως ὅλοι ὁ Κωνσταντῖνος.

Ὁ Κωνσταντῖνος ἦτο θρύλος, ἦτο ψυχὴ, ἦτο ὁ ἀπεσταλμένος τῆς μοίρας. Καὶ αἱ προσδοκίαι τοῦ ἔθνους δὲν διεψεύσθησαν. Ἀνδρωθεὶς ὁ Κωνσταντῖνος ἀπέδειξεν ὅτι ἦτο πράγματι ὁ ἀναμενόμενος καὶ συνεχιστὴς τοῦ ἔργου τῶν Κωνσταντῖνων, ποῦ διεκόπη εἰς τὴν Ἐπτάλοφον τὴν ἡμέραν τῆς ἀλώσεως.

Ὡς διάδοχος ἀκόμη συνεμερίσθη ὅλας τὰς τύχας τοῦ Γένους. Χάρις εἰς τὴν ἀνα-

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΝ ΤΟΥ Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑ

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἑορτῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας αἱ ἡμερίδες ἐνεθυμήθησαν τὸν ἐπιφανῆ καὶ χαλκέντερον ἀρχαιολόγον. Ὁ κ. Ἀλεξ. Φιλαδελφεὺς ἐρωτηθεὶς ἀπὸ συντάκτας ἀπήντησεν βώσας διὰ τὸν Καββαδῖαν τὸν ἐξῆς χαρακτηρισμόν :

—Εἶχε κλείσει τὰ μάτια του πρὸς πᾶσαν ἄλλην κατεύθυνσιν καὶ εἶχε δοθῆ ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς του ἐργασίας. Μίαν φορὰν, πού ἐπῆγαινε εἰς τὴν Ἐπίδαυρον, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὰς ἐργασίας του, ἐνθυμοῦμαι, ὅτι εἶχε πάρει μαζί του καὶ ἕνα βαρέλι σαρδέλλες διὰ τροφήν. Πολλὰς φορὰς τὸν ἐβλεπε κανεὶς μὲ τὴν ἀξίνην εἰς τὰ χέρια. Ἦτο χαλύβδινος ἄνθρωπος καὶ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ εἰς τὸ σῶμα. Ἐπίστευε μὲ πάθος εἰς τὴν ὀρθότητα τῶν σκέψεων του καὶ αὐτὸ τὸν ἔκανε αὐταρχικὸν καὶ βίαιον. Τὰς περισστέρας, ὅμως, φορὰς ἐδικαιώνετο ἐκ τῶν πραγμάτων.

Ἡ ἡμερὶς «Τύπος» γράφει σὺν τοῖς ἄλλοις διὰ τὸν Καββαδῖαν :

Εἰς τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους ἐργάζεται, ἐκεῖ κοιμάται, ἐκεῖ μελετᾷ, ἐκεῖ ἀσθενεῖ, καὶ ἐκεῖ ἀφίνει ἐντολήν κατὰ τὰς τελευταίας του στιγμὰς νὰ ταφῇ.

Ὁ Παναγῆς Καββαδῖας ἐγεννήθη ἐν Κοθρεῶ τῆς Κεφαλληνίας τῷ 1850 καὶ κατὰ τὸ 1885 εἶχε γίνῃ Γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, ἀναλαβὼν μετὰ δεκαετίαν τὴν Γενικὴν γραμματεῖαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. Ἐπεδόθη μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῶν ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν. Μὲ τὴν ἑκτακτὸν φιλοπονίαν κατῴρθωσε νὰ ἐγκαταστήσῃ, ὡς ἔπρεπε, τὸ Ἐθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον, συντελέσας τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάγειν νέου οἰκοδομήματος καὶ ταξινόμησας ἐντὸς αὐτοῦ τὰς συλλογὰς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Δὲν περιώρισθη ὅμως εἰς τοῦτο μόνον. Ἰδρυσε τὸ Μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως, τοῦ ὁποῦ ἡ φήμη ἀστραπιαίως περιήλθεν τὴν ὑφήλιον πλουτήσας αὐτὸ διὰ τῶν εὐρημάτων Ἰδιῆς του ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφῆς.

Ἀμέσως κατόπιν ὁ Παναγῆς Καββαδῖας ἐστράφη πρὸς τὴν Ἐπίδαυρον. Τὸ ὀραιότερον ὄνειρον τῆς ζωῆς του ἦτο ἡ ἀνασκαφὴ τῆς Ἐπίδαυρου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγκατέστησεν πλουσιώτατον Μουσεῖον, παγκοσμίως γνωστὸν. Ἰδρυσε κατόπιν εἰς τὸ Ἀργαστόλιον Μουσεῖον μὲ τὰ εὐρήματα τῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ πολλαχού τῆς Ἑλλάδος ἀνασκαφῶν του, οἱ ὁποῖαι ἐγένοντο τῇ ἐπιστημονικῇ συνεργασίᾳ τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιολόγων Δημ. Φιλίου, Βαλερίου Στάη, Ἀνδρέου Σκιᾶ κ.ά. Ἰδρυσεν ἐπίσης τὰ Μουσεῖα Σπάρτης, Τεγέας, τοῦ Θέρμου, τῆς Λυκοσοῦρας, τῆς Μυκόνου, τῆς Δήλου καὶ ἄλλα ἀκόμη δευτερευούσης σημασίας. Κατέβαλε προσπάθειαν καὶ διὰ τὴν διαφήμισιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μας πλοῦτος ἐκδῶσας τὸ «Ἀρχαιολογικὸν Δελτίον», ὄφελιμώτατον συμπλήρωμα τῆς «Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος». Ἀπὸ τῆς ἔδρας τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας τῆς ἀρχαίας τέχνης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῷ 1904 ἐφρόντισε νὰ μεταλαμπαδεύσῃ τὴν φλόγα τῆς ἀγάπης του πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα καὶ εἰς τοὺς φοιτητάς. Ἐπὶ ὀκτῶ ἔτη ἐδίδασκεν ἀπὸ τῆς ἔδρας τοῦ Πανεπιστημίου ἀποτελῶν τὸν κυριώτατον παράγοντα, ὁ ὁποῖος κατηύθυνε τὴν μεγάλην νεοελληνικὴν ἀρχαιολογικὴν προσπάθειαν. Εἰς ἐπίσημοις μάστιχα τῆς προσπάθειας αὐτῆς, ἐξέδωκεν ἀρκετὰ ἐμπεριστατωμένα συγγράμματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων μνημειωδέστερα εἶναι τὰ ἔργα του «Ἡ Προϊστορικὴ Ἀρχαιολογία» καὶ «Ἡ ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Τέχνης» καὶ «Αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς Ἐπίδαυρου», τὰ ὁποῖα ἐθεωροῦντο καὶ θεωροῦνται εὐαγγέλια πραγματικά. Ὁ Παναγῆς Καββαδῖας μὲ τὰ ἔργα τοῦ καὶ μὲ τὴν διδασκαλίαν του κατῴρθωσε νὰ δημιουργήσῃ ἰσχυρότατον ἀρχαιολογικὸν ρεῦμα καὶ νὰ τοποθετήσῃ εἰς τὴν θέσιν τῆς ἀδιαφορίας τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ διὰ πᾶν σχετιζόμενον μὲ τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα ἕνα θερμότατον ἐνδιαφέρον. Ἐφρόντισε διὰ τὴν ἀποστολὴν ὑποτρόφων ἀρχαιολόγων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τοῦτο διὰ νὰ περιέλθῃ μίαν ἡμέραν ἡ ἑλληνικὴ ἀρχαιολογία εἰς χεῖρας ἱκανάς.

Ἡ μεγάλη του ἀγάπη πρὸς τὴν Ἀρχαιολογίαν τοῦ εἶχε δημιουργήσει ἕνα χαρκτηῖρα βίαιον καὶ αὐταρχικόν, μὲ ἰδέας συγκεντρωτικὰς. Τὸ γεγονός τοῦτο τὸν ἔφεραν εἰς σύγκρουσιν μὲ τοὺς συναδέλφους του, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ Γουδὶ τὸν ἐξεδικήθησαν, ἐκδιώξαντες αὐτὸν ἀπὸ τὰς θέσεις του. Ὁ Καββαδῖας τότε λυπημένος, διότι εἶχε παρεξηγηθῆ καὶ διότι μερικοὶ ἄνθρωποι δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀποδώσουν τὴν αὐταρχικότητά του εἰς τὰ πραγματικά ἀγνά της αἰτία, κατέφυγεν εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπου ἔτυχε μεγάλων τιμῶν, ἐκ μέρους τοῦ Κλεμανσῶ Ἰβίως, ὁ ὁποῖος ἦτο φίλος του στενός καὶ ὁ ὁποῖος τὸν ἠγάπα καὶ

τὸν ἐξέτιμα. Τὰ πράγματα, ὅμως ἠσύχασαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ Καββαδῖας ἐπέστρεψε πάλιν, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ μέγα του ἔργον.

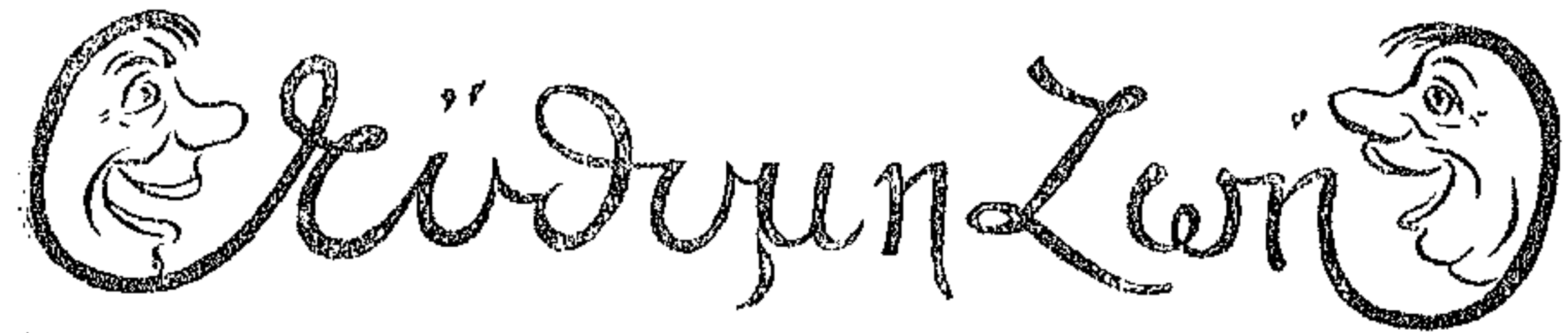
Ἡ προτομὴ ἦν ἔσθησεν ἐν Ἐπιδαύρῳ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία εἶναι μαρμαρίνη καὶ ἐπιλοτεχνήθη ἐπὶ τῇ βάσει μίᾳς γυψίνης προτομῆς, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει εἰς αὐτὸν, καθὼς καὶ εἰς τὸν κ. Φιλαδελφέα καὶ δύο ἄλλους ἀκόμη ἀρχαιολόγους, ὁ Ἑλληνο-Ρουμᾶνος γλύπτης κ. Δημητρίου, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἔλθει ἐνταῦθα μὲ μίαν ὁμάδα Ρουμᾶνων καλλιτεχνῶν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιοτήτων.

ΑΦΙΞΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐπ' ἐσχάτων ἐπέστρεψεν ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Βασίλειος Μαλάμος. Ὁ κ. Μαλάμος ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐργασθεὶς εἰς γερμανικὰς πανεπιστημιακὰς καθολογικὰς κλινικὰς καὶ εἰς τὸ γνωστὸν Ἰνστιτούτον τοῦ Ἀμβούργου (ἐνθα γίνονται ἐρευναι ἐπὶ τῶν νοσημάτων τῶν θερμῶν χωρῶν) ἀνεκηρύχθη ἐν Ἀμβούργῳ ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου. Μετατεθεὶς εἰς εἰς τὴν παθολογικὴν κλινικὴν τοῦ Νυσελντόρφ ἐδίδασκε καὶ ἐκεῖ μέχρι τῆς πρὸ τινος ἐνταῦθα ἐγκαταστάσεώς του, ἣς συμπίπτει μὲ τὴν ἀνακήρυξίν του εἰς ὑψηγῆν καὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν.

ΠΕΡΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΜΙΣΘΟΥ

Ὁ τμηματάρχης τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐργασίας κ. Γεώργιος Τρίμης καθηγητὴς τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἐξέδωκεν ἐσχάτως τὸ ἔργον του «Περὶ Ἐργατικοῦ Μισθοῦ». Ἡ ἐν λόγῳ ἐργασία ἀποτελουμένη ἀπὸ 140 σελίδας καὶ ἀποτελοῦσα ἔργον συγκριτικῆς ἐπιστήμης, σχετίζεται μὲ τὰ μαθήματα τὰ ὁποῖα ὁ κ. Τρίμης πρόκειται νὰ διδάξῃ ἐν τῇ Σχολῇ. Τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Τρίμη ἀπέσπασεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου, καὶ τὰς εὐμενεῖς κρίσεις τῶν ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν, ὡς ἐργασία πρωτότυπος καὶ ἐξαντλοῦσα τὴν ἐξέτασιν τοῦ θέματος. Ἰδιαιτέρως εἰς τὰς σελίδας τοῦ βιβλίου τούτου ἐξετάζεται τὸ ζήτημα τῆς συσχετίσεως τοῦ ἐργατικοῦ εἰσοδήματος πρὸς τὸ ἔθνικόν εἰσοδήμα.

Κικιννάτος

ΣΤΙΧΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤῆ

Ὁ Λούδ Τζῶρτζ στο κτῆμα του καλλιεργεῖ καρότα
ἐφ' ὅσον ἡ πολιτικὴ δὲν τὸν τραβᾷ σάν πρῶτα,
κι' ἡ καλλιέργεια αὐτῆ τοῦ δίνει τόσο κέφι,
ὥστε κι' ἂν τύχη ἡ Βουλὴ μακρόθεν νὰ τοῦ γνέφῃ,

βαρυέται ὄλους μέσα κεῖ

ποῦ ἀντηχοῦν ροκάνες,

καὶ σπέρνονται βασιλικοὶ

μὰ βγαίνουν μαντζουράνες. . .

ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ίδρυθείσα υπό των έν Άθηναις Συνδέσμων των Έλλήνων Βιομηχάνων και Βιοτεχνών και του Συνδέσμου των έν Ελλάδαδι Άνωνύμων Έταιρειών.

Σκοπός της Σχολής είναι ή διά τακτικών μαθημάτων και διαλέξεων ειδική μετεκπαίδευσις των στελεχών της Βιομηχανίας, Βιοτεχνίας και των πρός αυτάς συγγενών παραγωγικών κλάδων, διά της παροχής γενικωτέρας οικονομικής, νομικής και τεχνικής μορφώσεως, πρός έξόψωσιν της έν γένει άπαγγελματικής Ικανότητος αυτών.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ. Έπαμεινώνδας Χαρίλαος Πρόεδρος, Άνδρέας Ν. Χατζηκυριάκος Άντιπρόεδρος. Μέλη: Άγγελος Γεωργιάτος, Ευάγγελος Ίατρίδης, Θ. Λεκατζάς, Άριστοτέλης Μακρής, Μιχαήλ Ρινόπουλος, Λουκάς Κανακάρης Ρούφος, Άντώνιος Σταβάτος, Ίωάννης Τερζάκης, Άντώνιος Φίξ.

Ή φοίτησις πρός άπόκτησιν πιστοποιητικού σπουδών είναι διετής.

Μ Α Θ Η Μ Α Τ Α

Έγκυκλοπαίδεια Δικαίου. Καθηγητής Στέφανος Γ. Στρέιτ, δικηγόρος. Πολιτική Οικονομία. Καθηγητής Κ. Μαλαματιανός Μέλος του Άνωτάτου Οικονομικού Συμβουλίου.

Λογιστική. Καθηγητής Άνδρέας Νέζος, καθηγητής της Άνωτάτης Σχολής των Οικονομικών και Έμπορικών Έπιστημών.

Οικονομική των Έπιχειρήσεων. Καθηγητής Νικόλαος Φωτιάς, καθηγητής της Άνωτάτης Σχολής των Οικονομικών και Έμπορικών Έπιστημών.

Κοινωνική Πολιτική. Καθηγητής Δ. Ν. Δαμασκηνός δικηγόρος, πρώην Εισαγγελεύς των Έφετών.

Βιομηχανική Πολιτική. Τήν διδαχήν του μαθήματος τούτου αναλαμβάνει ό κ. Άνδρέας Ν. Χατζηκυριάκος πρώην ύπουργός, πρόεδρος των Βιομηχάνων και Βιοτεχνών.

Βιομηχανική και Έργατική νομοθεσία. Καθηγητής Γεώργιος Τρίμης τμηματάρχης Ύφυπουργείου Έργασίας.

Έμπορευματολογία. (Ή έδρα συμπληρωθήσεται). Βιοτεχνική και Βιομηχανική Ίστορία. Καθηγητής Ν. Π. Άποστολόπουλος Καθηγητής των τεχνικών Σχολών Σιβιτανιδείου και Ήφαιστου.

Όργάνωσις Γραφείων. Καθηγητής Ευγένιος Άποστολόπουλος διπλωματούχος του Πολυτεχνείου Στουγάρδης διευθυντής των Μηχανουργείων της Σιβιτανιδείου Σχολής.

Όργάνωσις Παραγωγής. Καθηγητής Ίωάννης Ματζουράνης, Μηχανολόγος Ήλεκτρολόγος, μέλος της Gesellschaft für Organisation.

Έν άρχή έκάστου έτους τό Διοικητικόν Συμβούλιον της Σχολής θέλει καθορίζει και σειράν διαλέξεων έκ μέρους διακεκριμένων παραγόντων της οικονομικής ζωής του τόπου.

Όροι διδασκαλίας: Μεταξύ 7--9 του άπογεύματος καθ' έκαστην Δευτέραν, Τετάρτην και Παρασκευήν.

Ένιαύσιοι έξετάσεις εις τό τέλος έκάστου έτους.

Διά τήν έγγραφην έν τη Σχολή δέον να ύποβληθώσιν: α) Πιστοποιητικόν εμφαίνον τοδλάχιστον έπταετείς έγκυκλους σπουδάς. β) Πιστοποιητικόν εμφαίνον προϋπηρεσίαν εις Βιομηχανικήν ή Βιοτεχνικήν έπιχείρησιν.

Οί ύποδασταί της Σχολής εις έκαστην ένιαυσίαν έγγραφην ύποχρεοϋνται να καταβάλουν δραχ. 100 ως δικαίωμα έγγραφής, και δραχ. 500 ως διδάκτρα δυνάμενα να καταβληθώσιν εις δύο δόσεις.

Ή Σχολή λειτουργεί έντός του επί της όδοϋ Πανεπιστημίου (μέγαρον Πεσμαζόγλου) διαμερίσματος του Συνδέσμου των Βιομηχάνων.

Τά γραφεία της Σχολής έγκατασταθέντα έν τω αυτώ μέγαρω με είσοδον και άπό τόν Σύνδεσμον των Βιομηχάνων, και άπό τήν Στοάν, πλησίον του τσιγκογραφείου της Πρωίας, λειτουργοϋν καθ' όλα τά άπογεύματα (5-7), παρέχοντα πᾶσαν πληροφορίαν και ένεργοϋντα έγγραφάς σπουδαστών.

ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Περικοπαί από ανέψεις επί τη βάσει των όποίων έστηρίχθη ή ύδρυσις αυτής.

Δέον ή άρμοδία εκπαίδευσις να αναδείξη όχι μόνον τεχνίτας αλλά και διευθύνοντας των έπιχειρήσεων.

Οί διευθύνοντες δέν είναι άτομα τά όποια ένα εκπαιδευτικόν σύστημα δύναται να κατασκευάζη, χρειάζεται όμως ή ύπαρξις συστήματος, όπερ θα παρέχη τά μέσα να εξελισσωνται ταχέως οί έχοντες τόν προορισμόν να γίνουν οργανωτάί έπιχειρήσεων.

Αί ιδιοφυΐαι άργοποροϋν να εκδηλωθώσιν, αλλά μία κατάλληλος εκπαίδευσις έπισπεύδει τήν εκδήλωσιν αυτών.

Είς τήν ίστορίαν δέον να άποδίδεται ιδιαίτερα σημασία. Δέον ή νεότης να μάθη πώς εξελίχθη ό άνθρωπος έν τῷ άγῶνι του βίου. "Όσον αί γνώσεις ένός νέου είναι ευρύτεραι τόσον αυξάνουν αί πιθανότητες ότι θα γίνη ούτος διευθύνων.

Ό νέος ό γνωρίζων τό τι έγινε κατά τό παρελθόν έπωφελεΐται του παρελθόντος και σχηματίζει νέας ιδέας. Αύται αί ιδέαι ένδέχεται να μᾶς άποδώσουν νέαν γενεάν διευθυνόντων. Έχομεν δέ ανάγκην διευθυνόντων γνωριζόντων τό παρελθόν, όχι δια να προσκολληθώσιν εις αυτό, αλλά δια να άντλήσουν χρήσιμα διδάγματα παρ' αυτού.

(Περίληψις των περι εκπαίδεϋσεως νομίων ως ό ΕΡΡΙΚΟΣ ΦΟΡΤ διετύπωσεν εις τό έργον του «Πρόσδος» εκδοθέν έν έτει 1930).

Δέν ύπάρχουν τάξεις, παλαιούσαι έν τῷ πλαισίω της Έλληνικής Βιομηχανίας και Βιοτεχνίας.

Ύπάρχουν Έλληνες πολίται συνεργαζόμενοι με πρόγραμμα κοινόν, έκαστος των όποίων δύναται να καθέξη θέσιν άνάλογον της Ικανότητός του.

Σᾶς επαναλαμβάνω δέ εκείνο που έλέγετο εις τήν Άρχαίαν Σπάρτην: Ήμεΐς έν τῷ βίω μας κάτι εκάναμεν. Σεις θα κάνετε μεγαλύτερα.

(Μέρος από τήν όμιλίαν του κ. ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΧΑΡΙΛΛΟΥ πρός τοϋς μαθητάς της Σχολής Ήφαιστος. Ή όμιλία έγγένετο τήν 16ην Ν)βρίου 1937).

Είναι έν τούτοις ανάγκη να τονίσωμεν όσον είναι δυνατόν ζωηρώς, ότι δια τήν Ικανοποίησιν των αναγκών της Σχολής πρός διάπλασιν των χαρακτήρων, και διαπαιδαγώγησιν υπό πᾶσαν έποψιν των χιλιάδων των έμποροϋπαλλήλων που σπεύδουν εις τόν πνευματικόν αυτών φόρον της καθημερινής των εργασίας. άπαιτεΐται σοβαρωτέρα ή αντίληψις πάντων των άρμοδίων παραγόντων, χρειάζεται ή δλόφυχος συν...

δρομή εφ' ουτέρου κύκλου οργανισμοῦ καὶ ἀτόμων. Δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι τὸ Κράτος ὑπὸ τὴν νέαν του μορφήν καὶ τὰς τάσεις του θὰ ἐνισχύσῃ καὶ θὰ τενώσῃ τὰς προσπάθειάς μας. Ἀλλὰ ὀφείλομεν νὰ μὴ ἀναμεινῶμεν τὰ πάντα ἐκ τοῦ Κράτους. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀντικρύσωμεν νέας ἐνθουσιώδεις ἐπικουρίας, νὰ ἐμφανίσωμεν νέαν καὶ ἡμεῖς οἱ σύγχρονοι, τὴν ἰδικήν μας ἐποχὴν. Τὸ παράδειγμα κύρια τοῦ Ἰωάννου Πεσμαζόγλου (συντελεστοῦ τῆς ἰδρύσεως τῆς Σχολῆς τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων) τοῦ ὁποίου μετὰ εὐγνώμονος συγκινήσεως ἀναμνησκόμεθα ἐνταῦθα, πρέπει νὰ εὕρῃ μιμητὰς.

Κατ' ἀνάλογον τρόπον πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ πρότυπον μίαν ἄλλη ἀξιοθαύμαστος σύγχρονος προσπάθεια ἀνθρώπου ὅστις ἀφιέρωσε μέγα μέρος τῆς μεγάλης του δραστηριότητος εἰς μίαν τεραστίαν δημιουργίαν. Ὁ ἀνθρώπος αὐτός, ἀγαθῆ τύχῃ, εὗρίσκειται σήμερον ἐπὶ κεφαλῆς τῆς διαχειρήσεως τῶν ζητημάτων τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Εἶναι ὁ σεβαστός μας ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Ἀνδρέας Χατζηκυριακός. Τὸ δημιούρημά του εἶναι ἡ Σιβιτανίδειος Σχολὴ Τεχνῶν καὶ Ἐπαγγελμάτων. Αὐτὸς ὑπῆρξεν ἡ ψυχὴ τῆς δημιουργίας τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ οἰκοδομήματος τοῦ τιμῶντος τὴν Πατρίδα μας καὶ μετέδωκεν εἰς αὐτὸ ὅλην τὴν ζοὴν, ὅλην τὴν δρᾶσιν. Ἄς μιμηθῶμεν τὰ παραδείγματα αὐτὰ καὶ ὡς ἐμψυχώσωμεν μίαν προσπάθειαν πρὸς δημιουργίαν μιᾶς καλλιτέρας οἰκονομικῆς, κοινωνικῆς, ἐθνικῆς ζωῆς. Εἰς τοὺς πολλοὺς οὐδὲν εἶναι δύσκολον, ὅταν ἄτομα μόνον ἀπεργάζονται τοιαῦτα δημιουργήματα. Δὲν χρειάζεται εἰμὴ πίστις εἰς τὴν προσπάθειαν καὶ ἐνθουσιασμός.

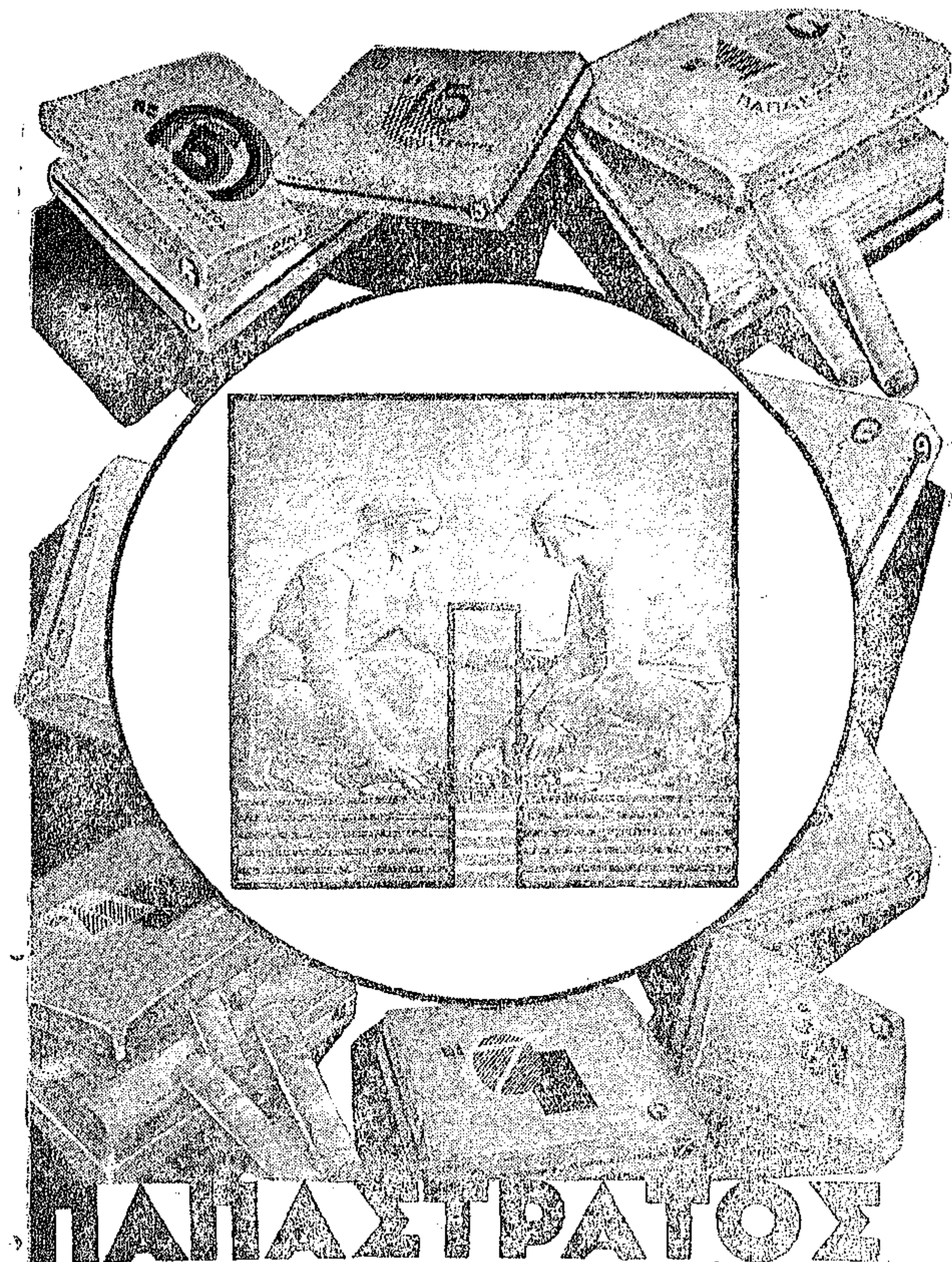
(Ἀπόσπασμα ἀπὸ λόγον τοῦ κ. Δημ. Σινάνη ἑμφωνηθέντα εἰς τὸν σύλλογον τῶν Ἐμποροῦπαλλήλων Ἀθηνῶν τὴν 4ην Ἰουλίου 1937).

Ἐξασφάλισαντες διὰ τῆς Σιβιτανιδείου καὶ τοῦ Ἡφαιστου τὴν μόρφωσιν τεχνιτῶν καὶ ἐργοδηγῶν, καὶ ἐνισχύσαντες τὸ κατὰ δύναμιν τὰς ἄλλας ἀνάλογου προσορισμοῦ τεχνικὰς Σχολὰς, δεόν νὰ βαδίσωμεν πρὸς τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν προσπαθειῶν μας, αἵτινες ἀποβλέπουσιν πρὸς τὴν προπαρασκευὴν ἀρτίων στελεχῶν διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ τόπου.

Καὶ ἰδρύομεν τὴν Σχολὴν τῶν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, διὰ νὰ μορφώσωμεν τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἐπιχειρήσεων, τοὺς ἔχοντας εὐγενεῖς φιλοδοξίας διὰ τὸ μέλλον των.

Μὲ τὸν κ. Ἐπαμεινώνδαν Χαρίλαον ἐπὶ κεφαλῆς, ὡς πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, καὶ μὲ Καθηγητὰς διακεκοιμένης περιοπῆς, πραγματοποιοῦμεν τὴν ὀλοκλήρωσιν ταύτην.

(Ἀπὸ τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ κ. ΑΝΔΡΕΑ Ν. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ, εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου τῶν Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 12/7/1938).

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΕΡΑΝΟΣ ΤΟΥ 1938

Εγκριθείς δια τῆς ὑπ' ἀριθ. 73567 Α. Ξ. ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐνεργεῖ καὶ ἐφέτος τὸν τακτικὸν ἐτήσιον ἔρανον του, τὸν ὁποῖον μετὰ στοργῆς ἀπὸ ἐτῶν περιβάλλετε, ἐνισχύοντες οὕτω τὸ γνωστὸν ὑμῖν Ἑθνικὸν καὶ Κοινωνικὸν ἔργον του.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, εὐρίσκειται εἰς μεγάλας οικονομικὰς δυσχερείας, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὁποίων ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς δι' ἐράνου ὑλικῆς ἐνισχύσεως.

Κάμνει ἑκκλησίαν θερμοτάτην εἰς τὰ πατριωτικὰ καὶ φιλόανθρωπα ὑμῶν αἰσθήματα καὶ ἐπικαλεῖται γενναιοτέραν ὅσον τὸ δυνατόν τὴν εἰσφορὰν ὑμῶν.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται διὸ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εἶναι ἡ ἀπατελεσματικώτερα ἐπίκουρος ὑπηρεσία τοῦ Κράτους καὶ ἐν καιρῷ πολέμου καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς πρῶτος καὶ μόνος ἐδημιούργησε καὶ ὠργάνωσε τὴν νοσηλειακὴν ὑπηρεσίαν, καὶ αὐτὸς σήμερον ἐτέθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κ. Κοριζῆ ἵνα διὰ τῶν πεπειραμένων νοσοκόμων του ὀργανώσῃ τὰς νέας Σχολὰς, χορηγῶντος τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας.

Εἰς αὐτὸν ἀνέθεσεν ὁ ρηθὴς Ὑπουργὸς τὸν διπλασιασμὸν τοῦ Κοργιαλεῖου Νοσοκομείου ἡτοὶ τὴν προσθήκην 280 κλινῶν.

Εἰς αὐτὸν ἀνέθεσεν τὸν διπλασιασμὸν τοῦ Ἀσκληπείου Βοῦλας διὰ τοὺς πάσχοντας ἐκ φυματιώσεως τῶν ὀστέων παῖδας καὶ ἐνηλικίους. Ἐντὸς ὀλίγου δὲ θὰ λειτουργήσουν καὶ τὰ νέα Περίπτερα 200 κλινῶν.

Αὐτὸς τέλος δι' ἐξόδων πάντοτε τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας ἀνεγείρει νέον συγχρονισμένον κτίριον πρὸς μεταφορὰν καὶ ἀναδιοργάνωσιν πλήρη τοῦ Σταθμοῦ Α' Βοηθειῶν.

Πάντες θὰ ἀναγνωρίσωσι μετὰ πόσης ταχύτητος καὶ τελειότητος παρέχονται ὑπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ αἱ πρῶται βοήθειαι εἰς περιπτώσεις σεισμῶν, πλημμυρῶν κ.λ.π. Εἰς τοὺς τελευταίους σεισμοὺς Ὄρωποθ μετὰ 1-2 ὥρας ἀπὸ τῆς διαταγῆς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Προνοίας, τὰ ἀσθενοφόρα αὐτοκίνητα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τὰ χειρουργεῖα, οἱ ἰατροί, οἱ νοσοκόμοι, τραυματιοφορεῖς κ.λ.π. ἔφθασαν ἐπὶ τόπου καὶ ἀνέλαβον τὴν περίθαλψιν τῶν παθόντων. Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς διὰ τῆς μέχρι τοῦδε δράσεως του, κατέλαβεν ἐξέχουσαν θέσιν παρὰ τῇ διεθνεί ὀικογενείᾳ τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν καὶ περιποιεῖ αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα Βοηθήσατε τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, διὰς μέρα καὶ νύχτα εὐρίσκειται παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Κοινωνίας ἵνα παράσχη τὰς ὑπηρεσίας του.

Τὰ μέχρι τοῦδε ἔργα του Σχολαὶ Νοσοκόμων, Νοσοκομεῖα, Σανατόρια Σταθμοὶ Α' βοηθειῶν, Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, Νεότητος κλπ. ἀποτελοῦν πρῶτον ὀργάνωσιν πρὸς μίμῃσιν.

Αἱ εἰσφοραὶ ὑμῶν θὰ εἰσπραχθῶσι καὶ ἐφέτος δι' εἰδικῶν εἰσπρακτῶρων φερόντων τὸ σῆμα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, καὶ ἐφωδιασμένων μὲ τακτικὰ δελτία ταυτότητος. Θὰ σᾶς ἀφήσωσι οἱ τοὶ παροῦσαν ἑκκλησίαν καὶ τὴν ἐπομένην ἢ μεθεπομένην θὰ προσέλθουν ὅπως εἰσπράξουν τὴν εἰσφορὰν σας, καὶ σᾶς παραπαρδώσωσιν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν τὴν ὁποία μὴ παραλείψετε νὰ ζητήσητε. Αἱ ἀποδείξεις φέρουν ἐσφραγισμένας τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Προέδρου Ἰ. Ἀθανασάκη καὶ τοῦ Ταμίου Κ. Β. Γεωργιάδου. Αἱ ἀποδείξεις θὰ ἀποκόπωνται ἐκ διπλοτύπων καὶ θὰ φέρωσιν ἔντυπον τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει ἐκάστη.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ **ΞΕΝΟΦ. ΙΩ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ**
ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΟΙΝΙΚΑ — ΑΣΤΙΚΑ — ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ
ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ ΑΡΙΘ. 4 — ΤΗΛΕΦ. 24-532 — ΑΘΗΝΑΙ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

Θὰ ἐξακολουθήσουν ἀναγράφοντες λεπτομερῶς τὴν κίνησιν τῆς ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ, καὶ δι' εἰδικοῦ ὑπαλλήλου θὰ παρακολουθοῦν τὰς παραδόσεις τῶν κ. κ. Καθηγητῶν δημοσιεύοντες σχετικὰς περιλήψεις τῇ ἀδελφῇ τῶν διδασκόντων.

ΕΥΡΩΤΑΣ

ΑΛΕΥΡΟΠΟΙΗΤΙΚΗ Α. Ε.

ΚΑΤΑΝΑΦΟΜΤΑΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΟΥ

ΕΥΡΩΤΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1929 — ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ : 250.000 κιλά

Διεύθυνσις (Ἀθηνῶν—Πειραιῶς) Πειραιεὺς Τηλ. : 43411

Ἐμπορ. τμήμα (Ἀθηνῶν—Πειραιῶς) » 42218

Τηλ. Κέντρου » 44081

ΔΗΛΩΣΙΣ

Η ΕΡΓΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΑΟΥΣΗΣ

ΛΑΝΑΡΑ - ΚΥΡΤΣΗ ΣΙΑΣ Α. Ε.

Φέρει εις γνώσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι ἡ εἰδικὴ ἐπεξεργασία τῶν ὑφασμάτων κατὰ τὸ σύστημα

“LONDON SHRUNK,”

τὴν ὁποίαν ἐξαγγέλλει συνάδελφος, ἐπιχειρήσεις ὅτι μέλλει αὕτη τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι νὰ ἐφαρμοσθῆ ἐπί τῶν ὑφασμάτων τῆς, ἐφαρμόζεται ὑφ' ἡμῶν

ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1928

καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλεται ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὰ ὑφάσματά μας οὔτε μαζεύουν, οὔτε τσαλακώνουν, ἀποκτήσαντα οὕτω τὴν ἀμέριστον καὶ ἀνεπιφύλακτον ἐμπιστοσύνην καὶ ἐκτίμησιν τῆς πολυπληθοῦς ἡμῶν πελατείας.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Πατησίων 30 α | Τηλεγρ. Δίσις «ΟΣΤΕΔΕΡΚΟ»
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ : Ὁδ. Ὁρφέως (Ροῦφ) | ΤΗΛΕΦΩΝΑ : } 24.181 Γραφεῖα
563.313 Ἐργοστάσιον

Προϊόντα

Φυτόκαρπον :

Ἐνεργὸς ἀποχλωστικὸς ἀνθραξ δι' Ὀλιγοποιάν, Ἀμυλοσάκχαρον, Ζαχαροποιάν, Ἐλαιουργίαν, Πυρηνελαιουργίαν, Σπορελαιουργίαν κλπ.

Ἄτερα προϊόντα ἐργοστασίων

Κόλλαε : Ὁστεόκολλα (ΓΑΥΡΟΣ), Δερματόκολλα, Νευρόκολλα, Ζελατίνα Ὀλιγοποιίας, Ζελατίνα Βιομηχανική, Κόλλα Λαρίν Saic (Κορνιζοποιῶν), Πάστα τυπογραφικῶν κυλίνδρων.

Σάπωνες : Rhododerma (Ρυθόδεσμα), Bull Kake κλπ. ἀρωματικοί, Saic (Τύπου Σανλάιτ), Ροῦφ εἰς κόνιν, Ἀμυγδαλοῦ, Κοινὸν πλύσεως (Τύπου Μασσαλίας).

Λεπίσματα : Ὑπερφωσφορικὸν καὶ Ὁστεάλευρον (ἐξ ὀστέων), Ἀζωτάλευρον (ὄργανικὸν λπασκα).

Τροφικὸν ζῶων : Κτηνοτροφικὸν (κόνις ὀστέων) (διὰ ζῶα καὶ πουλερικά)

ΙΤΑΛΟ - ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

BANCA COMMERCIALE ITALIANA & GRECA S. A.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧ. 60.000.000 ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 2

Ἀντιπρόσωπος Ἑταλικοῦ Θησαυροφυλακίου

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ :

Ἐν Πειραιεῖ, Μέγαρον Ζερβοῦ, ὁδὸς Φιλωνος

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁδὸς Μεγάλου Ἀλεξάνδρου

Πᾶσα Τραπεζικὴ ἐργασία.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΣ ΘΥΡΙΔΩΝ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΚΟΡΑΗ 1

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΡΙΘ.: 22-631, 22-632, 22-671

Ἐμπορικὴ Δ/νσις καὶ Ἐργοστάσια: ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ (ΔΡΑΠΕΤΣΟΝΑ)

Ἀριθμὸς Τηλεφώνου: 40-351

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΓΑΛΟΠΗΝΑΚΕΣ: Κοινὸν, Διαμαντέ, Ἀδιαφανεῖς (ΜΑΤ) καὶ Λείας Ἐπιφανείας.

ΓΑΛΙΝΑ ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ: Φωταγωγὰ, Τούβλα, Ξηλακίκα, Ἐξέρματα.

ΕΙΔΗ ΗΜΙΛΕΥΚΟΥ ΥΑΛΟΥ

Ἐπιβάλλει γυμνά: Κοιτῶν, Οὐνοῦ, Λικέρ, Σοιμάδας, Ζύθου, Ἀεριοῦχων κοτῶν, Μεταλλικῶν ὑδάτων καὶ Βιομηχανικῶν παντὸς εἶδους.

Γαλόγια Γυμνά καὶ Πλεκτά.

Δαμεζάναι Γυμνά, Πλεκτά, καὶ μὲ κόφρα.

Παγονεῖραι Πλεκτά.

Βαρελάκια Γυμνά καὶ Πλεκτά.

ΕΙΔΗ ΛΕΥΚΗΣ ΥΑΛΟΥ

Ποτήρια: Ὑδατος, Οἴνου, Ζύθου, Λικέρ, Οὔζου. — Ἐπιβάλλει Τραπέζης. — Νυκτοφιβάλλει. — Ἐκάντισα. — Ἐρρουτιέρες καὶ Σαλατιέρες. — Πιατέλλαι. — Δισκάκια. — Ἀλατοδοχεῖα. — Γλυκοδοχεῖα. — Μελανοδοχεῖα. — Βεντοῦζες. — Ἐσωκάνδηλα. — Ἀνθοδοχεῖα. — Ἀμπαι. — Δαμποδοχεῖα. — Ἀσμπόγιαλα. — Ἀμπαζούρ. Πλήρης σειρά Ἐφαρμακευτικῶν φαλιδίων καὶ θάζων μαρμελάδας.

ΠΑΓΙΔΕΣ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ΜΥΓΑΣ τῆς ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ, Πανεπιστημίου ἀριθμὸς 6
Τηλέφωνον: 27-781.

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: ΟΞΕΑΛ ^{ΑΘΗΝΑΣ} _{ΠΕΙΡΑΙΑ}

ΜΕΤΑΞΟΨΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ
 Η "ΧΡΥΣΑΛΙΣ",
 ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α.Ε.

Κεφάλαιον ολοκληρωσικόν Δρ. 50.000.000
 Κεφάλαιον Αποθεματικόν » 10.000.000
 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: Έν Αθήναις Πυροφωτιστική και έν Γουμένισση (Μ. Ν. Δονίας)
 ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ: Χονδρικής πωλήσεως Μητροπόλεως 48.
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ: Ταχυδρομ. Γραμματ. 68 Τηλεγ. Μεταξοχουσαλίας Αθήνας
 ΤΗΛΕΦΩΝΑ Έργαστ. Πυροφωτιστική Δρ. 81-951-81-952 Αποθήκης 20-248
 ΕΙΔΗ ΤΙΝΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ
 Κρέπ Σιν—Φουλάρ—Ζωρζέτ—Κρεπόν—Μαροκαίν—Σατέν—
 Σεμιζιέ, Λατέν, Κλοκέ, Έμπριμέ.
 ΚΡΕΤΤΕ ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ ΤΥΠΩΝ
 Μαλλομέτζα έπανωφορίων, Μετακρούτες, Ηκουκουλάρικα,
 φόδρες, ραπτών, φόδρες καπέλλων, Βλουαρέ (τσαντών,
 Ρόψιμα κτα επίπλων, Στόφες κλαδωτές.

ΑΠΑΝΤΑ ΦΕΡΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΓΙΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
 ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Κεφάλαιον καταβεβλημένον Δρ. 15.000.000
 Αποθεματικόν τής 3(1) 1(2) 3(3) » 10.810.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Οίνοποιίας και Οίνοπνευματοποιίας έν Καλάμεις.
 ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΑ Έν Καλάμεις—Αόγγα—Θούρια.
 ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Ζυμών Αποποιίας έν Σταφίδος έν Καλάμεις
 ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Παραγωγής τρυγικών οξέων έν Πειραιεί (δδός Θηβών)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 158

ΕΡΙΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΑΟΥΣΗΣ
 ΛΑΝΑΡΑ-ΚΥΡΤΣΗ & ΣΙΑ Α.Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.— Τέρμα Κολοκυνθοσ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ: Αποθεματικά και Κρατήσεις Δρχ. 200.000.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ:

1) Έν Αθήναις	} Κλωστήριον, Ύφαντήριον, Φινι-
ριστήριον και Βαμβακοκλωστήριον
2) Έν Ναούση	

Προϊόντα:

Όλα τὰ είδη των μαλλίνων ύφασμάτων άνδρικών και γυναικείων

Παραγωγή:

3.000.000 μέτρα ύφασμάτων έτησίως, αξίας 300.000.000 δραχμών

Απασχολούμενον προσωπικόν:

- 1) Ύπαλληλικόν : 150
- 2) Έργατικόν : 4.200

ΓΕΝΙΚΗ ΧΗΜΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
 Γ. Κ. ΜΠΟΥΡΛΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ
 ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Έργοστάσιον: ΜΓΑΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 81 926 και 80 448

Παραγωγή Αιθυλικού Αιθέρος. Βιομηχανικού, Φαρμακευτικού και ναρκωτικού αιθέρος. Παραγωγή ύδροχλωρικού και νιτρικού οξέος (χημικώς καθαρά), Θεικόν άργύλιον — Διηλυτικά νιτροκυταρίνης και οξικίης κυταρίνης κ. τ. λ. κ. τ. λ.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΦΑΝΤΗΡΙΑ Α. Ε.

ΕΑΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Νέα Σφαγεία — Όδος Πειραιώς
Τηλεγρ. Διεύθ. «Ελληνυφ» — Τηλέφ. 92 - 61

1) ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΒΑΜΒΑΚΕΡΩΝ

- α) Άπαντα τὰ Βαμβακερά είδη είς έκλεκτάς ποιότητας.
- β) Νήματα Βαμβακερά.

2) ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΛΛΙΝΩΝ

- α) Μάλλινα Νήματα.
- β) Υφάσματα Μαλλοβάμβακα, Άνδρικά και Γυναικεία είς πλουσίαν συλλογήν.

Α. Ε. ΕΛΑΙΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

“ Ε Λ Α Ϊ Σ ”

ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ — Τηλ. 44 - 361

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ:

Α) ΕΛΑΙΟΛΑΔΑ:

- α) Ξεφυγενισμένα: Ήλαιόλαδον, Βαμβυκέλαιον, Καρυδέλαιον, Ζωϊκόν λιπος
- β) Υδρογονωμένα: Ήλαιόλαδα, Βαμβυκέλαιον, Καρυδίνη, Ήχθυέλαια.
- γ) Τυποποιημένα:

«Ήλαιόλαδον άγνόν» Τύπος έλαιολάδου πρὸς εξαγωγήν.

«Φυτίνη» Άγνόν φυτικόν βούτυρον.

«Φυτολένη» Αντικαθ.στᾶ τὸ φρεσκο βούτυρον.

«Στερεόλ» Μαγειρικόν βούτυρον αποκλειστικῶς ἐξ έλαιολάδου.

«Έλλαῖς ΟΤΣ» Λευκή έλληνική θρώμη συμπιεσμένη.

Β) ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ:

- α) Λινέλαια: Ωμά, θρασμένα, διπλοθρασμένα, ραφινάτα, διπλοραφινάτα, λευκά, Stand-oil. β) Ήξυγόνον. γ) Λιπαρά και στεατινά όξεία.

- Γ) ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑ: Λινάλευρον, Βαμβακόπητα, Καρυδόπητα, Πίτυρα, θρώμης κ. λ. κ.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΤΑΠΗΤΑΣ

Ο Έλληνικός τάπητς είναι τὸ ἀπαραίτητον συμπλήρωμα κάθε σοβαρᾶς ἐπιπλώσεως.

Οί Έλληνικοί τάπητες εἶνε πλέον άνώτεροι τῶν Περσικῶν και ὄλων τῶν Άνατολικῶν είς σχέδια, χρωματισμούς και στερεότητα.

Η άγορά Έλληνικῶν χειροποιήτων ταπήτων εἶνε μία πολὺ καλή τοποθέτησις χρημάτων και παρέχει εργασίαν είς χιλιάδας εργατριῶν τῶν έπαρχιῶν και τῆς πρωτευούσης.

Έλληνικός Ταπητουργικός Όργανισμός

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ

Όδος Σανταρόζα 3

ΚΟΙΝΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ Α. Γ. Ε. Τ. (Ήρακλής — Όλυμπος — Τιτάν

Χαλκίδος).

Διεύθυνσις Σανταρόζα 3

Άρ. Τηλ. 30 404

Γραμματεία Σανταρόζα 3

» » 30-403

Λογιστήριο Σανταρόζα 3

» » 30-405

Τμήμα Παραγγελιῶν Σανταρόζα 3

» » 30-406

ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΕ Α. Ε.

Διατήρησις εἰς ψυκτικούς θαλάμους
Ταπήτων, Γουναρικῶν, Μαλλίνων Ὑ-
φασμάτων κλπ.

Ἡ Α. Ε. «ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΕ» καθώρισεν διὰ τὴν
ἐφετεινὴν περίοδον (ἀπὸ 15 Ἀπριλίου ἕως 30 Ὀ-
κτωβρίου 1938) τὰ κάτωθι τιμολόγια διὰ τὸ τμήμα
τῆς διατηρήσεως ταπήτων, γουναρικῶν κλπ.

ΔΙΑ ΤΑΠΗΤΑΣ

Ἀπὸ 1 ἕως 5 τετρ. μ. Δρχ. 40 τὸ τεμάχιον
» 5 » 10 » » » 75 » »
» 10 » 20 » » » 7 κατὰ τετρ. μ.
Ἄνω τῶν 20 » » » 10 » » »

Ἐπὶ πλέον πέντε τοῖς χεῖλοις ὡς ἀσφάλιστρα ἐπὶ
τῆς δηλουμένης ἀξίας ἐκάστου τάπητος, ὡς καὶ Δρχ.
30 δι' ἔξοδα παραλαβῆς καὶ παραδόσεως τούτων διὰ
τῶν αὐτοκινήτων τῆς Ἑταιρείας.

ΔΙΑ ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ

Δι' ἕκαστον τεμάχιον Δρχ. 100.

Ἐπὶ πλέον δέκα τοῖς χεῖλοις ὡς ἀσφάλιστρα ἐπὶ
τῆς δηλουμένης ἀξίας ἐκάστου γουναρικοῦ, ὡς καὶ Δρχ.
30 δι' ἔξοδα παραλαβῆς καὶ παραδόσεως τούτων διὰ
τῶν αὐτοκινήτων τῆς Ἑταιρείας.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 307

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ: 80-191

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικά καὶ Ἀποθεματικά Δρχ. 1.205.000.000
«Καταθέσεις (τῆ 30 Ἰουνίου 1938) » 10.471.000.000

Κεντρικὸν Κατάστημα ἐν Ἀθήναις
Ἰσποκαταστήματα καὶ Πρακτορεῖα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα
Ἀνταποκρίται εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς
ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμ-
φέροντος ὄρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ
προθεσίᾳ καὶ ταμιευτηρίου) μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY, NEW YORK 139
WILLIAM STREET

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συμφώνως μὲ τοὺς νόμους
τῆς Πολιτείας τῆς Ν. Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων
Κεφάλαια ὀλοσχερῶς καταβεβλημένα \$ 1.350.000

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μέγαρον Ἀφθονίδου — Δεύτερος ὄροφος ὁδὸς Παπαρρηγοπούλου 9
ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 14.600.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

Εἰς Δραπετσῶνα παρὰ Πειραιᾶ
τοιμέντα «Ἡρακλῆς» καὶ ὑπερτοι-
μέντα Ἐρυθροῦ κύκλου 90.000
τόννους ἀτησίως.
Ἐν Βόλῳ τοιμέντα «Ὀλυμπος»
καὶ ὑπερτοιμέντα Πρασίνου τριγώ-
νου 50.000 τόννους.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Κεντρικῶν Γραφ. Διευθύνσεως 25.101
Λογιστηρίου 21.921
Ἐργοστασίων Δραπετσῶνος Δι-
ευθύνσεως 42.863
Ἐντολῶν 44.441
Γραφείων Βόλου 3.72
Ἐργοστασίων Βόλου 5.94
Πρατήριον Ἀθηνῶν 52.211
Πρατήριον Θεσσαλονίκης 2648

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις ΣΙΜΗΡΑΚΛΗΣ ΑΘΗΝΑΣ — ΒΟΛΟΣ ΤΣΙΜΕΝΤ
ΒΟΛΟΥ. Αἱ μεγαλύτεραι καὶ μὲ τὰ πλέον συγχρονισμένα μηχανήματα ἐγκα-
ταστάσεις. Τρεῖς περιστροφικοὶ κλίβανοι. Ἀρτιώτατα ἐργαστήρια χημικῶν καὶ
μηχανικῶν δοκιμῶν παρακολουθήσεως ποιότητος προϊόντων.

